МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СОЦІОЛОГІЇ ТА УПРАВЛІННЯ

КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна робота
магістра

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ

Виконав: магістрант 2-го курсу, гр. 8.2814-пуа
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
освітньо-професійної програми «Публічне управління та адміністрування»
А.С. Селін

Керівник: професор кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи, професор, д.філос.н. Краснокутський О.В.

Рецензент: професор кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи, доцент, д.філос.н. Масюк О.П.

Запоріжжя – 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет соціології та управління
Кафедра філософії, публічного управління та соціальної роботи
Рівень вищої освіти бакалавр
Спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування»
Освітньо-професійна програма «Публічне управління та адміністрування»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри філософії,
публічного
управління та соціальної роботи
_____Т.І.Бутченко
«____»_____2025 року

З А В Д А Н Н Я

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРУ

Селіну Артему Станіславовичу
(прізвище, ім'я, по-батькові)

1. Тема роботи Інформаційна діяльність органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії
керівник роботи Краснокутський Олександр Володимирович д.філос.н, професор.
(прізвище, ім'я, по-батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом ЗНУ від «19» березня 2025 року № 418-с

2. Строк подання студентом роботи 04 грудня 2025 року

3. Вихідні дані до роботи Божук Л., Курченко Т. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування в україні. Scientific practice: modern and classical research methods. 2023; Горбата Л. Інформаційна відкритість як принцип діяльності органів публічної влади. Інвестиції: практика та досвід. 2018. ДЕРЖ. УПР., № 3. С. 125–129; Карлова В. Впровадження концепції відкритого урядування в Україні як інструмент демократизації державного управління. Відкрити очі. 2017.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) 1. Проаналізувати історію дослідження проблеми інформаційної діяльності органів державної влади. 2. Окреслити основні поняття дослідження: «інформація», «комунікація», «орган державної влади», «прифронтові регіони». 3. Визначити принципи та методи дослідження інформаційної діяльності органів державної влади. 4. Проаналізувати сутність комунікації. 5. Дослідити сутність, зміст, форми, принципи та функції інформаційної діяльності органів державної влади. 6. Описати механізми

інформаційної діяльності органів державної влади. 7. Дослідити сучасний стан інформаційної діяльності органів державної влади на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації. 8. Сформувати основні фактори оптимізації інформаційної діяльності органів державної влади на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації.

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)

_____

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Розділ 1	Краснокутський О.В., професор кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи	20.03.2025	20.03.2025
Розділ 2	Краснокутський О.В., професор кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи	28.08.2025	28.08.2025
Розділ 3	Краснокутський О.В., професор кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи	10.10.2025	10.10.2025

7. Дата видачі завдання 20 березня 2025 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1.	Вибір теми кваліфікаційної роботи	Березень 2025	*виконано*
2.	Бібліографічний пошук	Квітень 2025	*виконано*
3.	Розробка основних положень роботи	Червень 2025	*виконано*
4.	І розділ	Червень – серпень 2025	*виконано*
5.	ІІ розділ	Серпень – жовтень 2025	*виконано*
6.	ІІІ розділ	Жовтень – листопад 2025	*виконано*
7.	Систематизація висновків	Листопад – грудень 2025	*виконано*
8.	Нормоконтроль	Листопад – грудень 2025	*виконано*

Студент _____ А.С. Селін

Керівник роботи _____ О.В. Краснокутський

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер _____ О.В. Заїка

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота складається з 98 сторінок, 87 позиції у списку літератури, 1 рисунку, 4 таблиці та 17 додатків.

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ОРГАН ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, КОМУНІКАЦІЯ, ПРИФРОНТОВИЙ РЕГІОН

Мета дослідження: дослідити інформаційну діяльність Запорізької обласної військової адміністрації.

Об'єкт дослідження: інформаційна діяльність органів державної влади.

Предмет дослідження: інформаційна діяльність органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії на прикладі Запорізької ОВА.

Методи дослідження: аналіз, синтез, Case study та контент-аналіз

Новизна дослідження: полягає у комплексному підході до аналізу інформаційної діяльності органів державної влади на територіях, де ведуться (велися) бойові дії.

Гіпотеза: оптимізація інформаційної діяльності органів державної влади можлива через впровадження бізнес-підходів до її організації.

Висновки: Інформаційна діяльність Запорізької обласної військової адміністрації демонструє чітко сформовану, інституційно та нормативно вмотивовану модель комунікації за яку відповідає Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності. Організаційний механізм підготовки власних публікацій має цикл, що складається з дев'яти етапів.

Було сформовано пропозиції започаткувати систему Content Gate, для впровадження єдиного механізму подання матеріалів, створити інтерактивний дашборд планування публікацій та запровадити системи оцінювання ефективності працівників (KPI).

SUMMARY

The qualifying work consists of 98 pages, 87 items in the list of references, 1 figure, 4 tables and 17 appendices.

INFORMATION ACTIVITIES, STATE AUTHORITIES, COMMUNICATION, FRONT-LINE REGION

The purpose of the study: to study the information activities of the Zaporizhzhia Regional Military Administration.

Object of research: information activities of state authorities.

Subject of research: information activities of state authorities in regions where hostilities are (were) taking place, using the example of the Zaporizhzhia Regional Military Administration.

Research methods: analysis, synthesis, case study, and content analysis.

The novelty of the study is that a comprehensive approach to analyzing the information activities of state authorities in territories where military operations are (were) conducted.

Hypothesis: the optimization of the information activities of state authorities is possible through the implementation of business approaches to its organization.

Conclusions:

The information activities of the Zaporizhzhia Regional Military Administration demonstrate a clearly formed, institutionally and normatively motivated model of communication for which the Department of Internal Policy and Information Activities is responsible. The organizational mechanism for preparing its own publications has a cycle consisting of nine stages.

Proposals were made to launch a Content Gate system to implement a unified mechanism for submitting materials, create an interactive dashboard for planning publications, and introduce a system for evaluating employee performance (KPI).

ЗМІСТ

ВСТУП 3
РОЗДІЛ 1. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ 6
1.1. Історія дослідження інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії 6
1.2. Уточнення основних понять дослідження: «інформаційна діяльність», «інформація» «комунікація», «органи державної влади», «регіони, де ведуться (велися) бойові дії», «прифронтові регіони» 11
1.3. Принципи та методи дослідження інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії 18
РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ 23
2.1 Сутність комунікації органів державної влади 23
2.2 Сутність, зміст, форми, принципи та функції інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії 28
2.3 Механізми інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії 34
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ, В УМОВАХ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ 42
3.1. Сучасний стан інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії (на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації) 42
3.2. Основні чинники оптимізації інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії (на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації) 60
ВИСНОВКИ 68
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ 71
ДОДАТКИ 82

ВСТУП

Актуальність теми дослідження зумовлена важливістю донесення правдивої інформації до громадян та боротьби з дезінформацію у зв'язку з початком повномасштабного вторгнення. Початок гібридної агресії рф проти України підвищили роль інформаційної діяльності органів державної влади у прифронтових регіонах. Комунікації офіційних представників державної влади в регіонах є елементом безпеки й стійкості громад та регіонів: від своєчасних попереджень й алгоритмів дій до оперативних роз'яснень рішень та координації допомоги. В умовах дії періоду воєнного стану ефективність роботи із суспільно значущою інформацію визначає не лише якість публічного управління, а й рівень довіри до влади, згуртованості та готовності населення діяти.

По-перше, умови прифронтового регіону створюють підвищений запит на швидку комунікацію, верифіковану та оперативні інформаційні повідомлення. Органи державної влади, мають забезпечити багатоканальне інформування через офіційний сайт, сторінки в соціальних мережах, месенджери, брифінги та комунікацією з регіональними та національними ЗМІ. Важливим є й врахування оперативної ситуації та потреб соціально незахищених верств населення (ВПО, родини військових, загиблих Захисників і Захисниць, людей з інвалідністю) й вимог інформаційної безпеки (часу публікації матеріалів, локації проведення тих чи інших заходів).

По-друге, гібридна війна має одним із своїх засобів інформаційну кампанію, саме тому це вимагає від держави та її органів системної протидії дезінформації та маніпуляціям. В пріоритет виходить верифікація інформації, кризові та ризик-комунікації, робота зі зворотнім зв'язком і налагодження партнерства із медіа, волонтерськими та міжнародними організаціями. Дослідження цих механізмів у прифронтовому регіоні дозволяє виявити й покращити дієві практики і вразливі моменти.

По-третє, правове поле потребує збалансування поширення інформації з її відкритістю та оперативною безпекою. А цифрова трансформація держави висуває нові вимоги до організації інформаційної діяльності, а саме інтеграції

нових каналів, стандартизації форматів, аналітики аудиторій, вимірювання охоплення, оперативності і якості контенту.

Загалом, дослідження інформаційної діяльності органів державної влади в регіонах, де ведуться (велися) бойові дії, має прикладне значення для підвищення ефективності державних комунікацій, зміцнення довіри й соціальної згуртованості, а також для формування практичних рекомендацій щодо оптимізації процесів у кризових умовах.

Про актуальність також свідчіть наявність вітчизняних наукових праць за темою, а саме Арістової І, Божук Л. та Курченко Т., Дєгтяр О., Коваль Р., Попроцького О., та Тернопільської З.

Об'єктом дослідження є інформаційна діяльність органів державної влади.

Предмет дослідження: інформаційна діяльність органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії на прикладі Запорізької ОВА.

Метою дослідження є дослідити інформаційну діяльність Запорізької обласної військової адміністрації.

Задля досягнення поставленої мети необхідно розв'язати такі *завдання*:

– проаналізувати історію дослідження проблеми інформаційної діяльності органів державної влади;

– окреслити основні поняття дослідження: «інформація», «комунікація», «орган державної влади», «прифронтові регіони»;

– визначити принципи та методи дослідження інформаційної діяльності органів державної влади;

– проаналізувати сутність комунікації органів державної влади;

– дослідити сутність, зміст, форми, принципи та функції інформаційної діяльності органів державної влади;

– описати механізми інформаційної діяльності органів державної влади;

– дослідити сучасний стан інформаційної діяльності органів державної влади на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації;

– сформувати основні фактори оптимізації інформаційної діяльності органів державної влади на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації.

Наукова новизна полягає у комплексному підході до аналізу інформаційної діяльності органів державної влади на територіях, де ведуться (велися) бойові дії.

Гіпотеза дослідження: оптимізація інформаційної діяльності органів державної влади можлива через впровадження бізнес-підходів до її організації.

Структура роботи: кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку літератури, додатків.

РОЗДІЛ 1
МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ

1.1. Історія дослідження інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії

Після початку повномасштабного вторгнення росії до України та розвитку гібридної війни одним з викликів держави постала боротьба з дезінформацією. Відповідно одне з найбільших навантажень на інформаційну діяльність органів державної влади наразі саме на територіях, де ведуться (велися) бойові дії. Для початку, вважаємо за необхідне окреслити історію дослідження проблеми діяльності органів державної влади. Достатня кількість досліджень свідчить про значний інтерес вчених до визначеного питання.

Варто відзначити, що інформаційна діяльність органів державної влади має свої витоки з комунікації у сфері підприємницької діяльності. Одними з перших дослідників комунікації та інформаційної діяльності можемо вважати Айві Лі та Джона Еліота, які розпочали свою діяльність на межі XIX та XIX ст. Аналізуючи їх підходи до інформаційної діяльності, варто відзначити дослідження Харісона Ш. та Молоней К. Вивчаючи принципи та розвиток думки американського журналіста Айві Лі та його британського колеги Джона Еліота, науковці й описали історичну міграцію комунікації з громадянами з бізнес-сфери до сфери органів публічної влади [83].

Цікавим на нашу думку є, що вже в 1906 році Айві Лі сформував чіткі принципи, на яких повинна будуватися інформаційна діяльність незалежно від сфери, в якій перебуває орган чи організація. В контексті нашого дослідження, важливо те, що фахівець окреслює свої принципи не у галузі комунікації між підприємствами та органами, а саме в галузі зв’язків з пресою та громадськістю. Лі стверджував, що процес надання і сама інформація має базуватися на

принципі відвертості, відкритості й, що не менш важливо, оперативності та точності. З точки зору характеристик, журналіст акцентує увагу на необхідності цінності та цікавості для громадськості інформації, як продукту. Він наголошує на тому, що інформаційна діяльність, хоча й переходить в сферу публічної влади, та залишає комерційну мету захоплення уваги та поширення інформації про продукт чи послугу, відповідно про орган чи його діяльність [85].

Одним з перших вітчизняних досліджень інформаційної діяльності органів державної влади можна вважати роботу Арістової І., яка дослідила концепцію Національної програми інформатизації. Варто відзначити, що в період проведення дослідження одним із завдань для органів державної влади у сфері комунікації була саме інформатизація. Під інформатизацію в той час розглядали розширення використання інформаційно-комп'ютерних технологій в діяльності. Саме завдяки використанню цих технологій, інформація швидше проникає у всі сфери суспільного та політичного життя та сприяє розвитку інформаційного суспільства та інформаційної держави. На думку науковиці, в основі інформаційної діяльності органів державної влади повинна бути соціальна спрямованість діяльності і баланс інтересів людини й держави. Одним з головних результатів цієї діяльності є підвищення інформаційно-правової культури громадян. З цим твердженням ми маємо погодитися, оскільки саме належний рівень інформаційно-правової культури впливає на рішення суспільства, вміння критично мислити та аналізувати інформацію в контексті діяльності держави та того чи іншого органу влади. В контексті інформаційної війни Росії проти України та поширення дезінформації саме від рівня інформаційно-правової культури залежить реакція людей на різні повідомлення [2].

Аналізуючи дослідження Коваля Р., ми можемо побачити трансформацію вітчизняної наукової думки, що вже змінює акцент з розширення використання інформаційно-комп'ютерних технологій до підвищення швидкості та інформативності реагування. Зміна фокусу уваги беззаперечно пов'язана з достатнім рівнем розвитку та наявністю необхідного матеріально-технічного забезпечення в органах державної влади. Саме Коваль Р. одним з перших

наголошує на тому, що в реаліях інформаційного суспільства, інформаційна діяльність органів державної влади та комунікація починають набувати форму швидкого реагування. В той же час, інформаційна діяльність, на думку науковця повинна спиратися на суспільні тренди та відображати їх з чим ми не можемо не погодитися.

Відповідно, фактор швидкості впливає й на рівень відкритості інформації та органів державної влади, що відповідає трендам демократизації України. Інформаційна діяльність стає одним з механізмів відображення прозорості та підзвітності органів державної влади. Дослідник вказує на формування імперативу інформаційної відкритості державних органів, як однієї з характеристик демократизації українського суспільства.

Проте Коваль Р. наголошує на тому, що є й внутрішня функція інформаційної діяльності органів державної влади. Загалом вчений визначив інформаційну діяльність, як необхідну складову трьох рівнів:

– між структурними підрозділами однієї установи;

– між органами державної влади та місцевого самоврядування по вертикалі та горизонталі;

– між публічною владою, громадянами та суб’єктами господарювання [32].

У більш сучасному розумінні інформаційну діяльність органів державної влади розглядає в своїй статті Тернопільська З., яка вносить тезу про необхідність якісного структурування та перевірки інформації. Зокрема, науковиця визначає, що комунікація державних органів зумовлена двома вагомими чинниками.

По-перше, Тернопільська З. наголошує, що управління, на етапі обробки даних (в першу чергу під час прийняття рішення та оцінки результатів) в сучасному суспільстві стикається зі стрімким зростанням обсягів, як і багатовекторністю та поділом на різні сфери інформації, як такої. Проте значна частина цієї інформації не придатна для обробки так використання без

структурування, відповідної верифікації та інтерпретації відповідно до загальноприйнятих управлінських підходів,

По-друге, науковиця підкреслює думку сучасних дослідників про те, що управління має динамічний і ситуативний характер. В свою чергу, не можемо не погодитися з цією думкою, оскільки орган державної влади території на якій ведуться (велися) бойові дії під час прийняття управлінських рішень стикається з фактором невизначеності. Саме наявність актуальної та релевантної інформації істотно впливає на обґрунтування рішення в конкретних умовах. Відтак, інформацію ми можемо розглядати, як базовий інструмент організації та координації соціальних систем [73].

Схожий погляд та інформаційну діяльність органів державної влади мають й дослідниці Божук Л. і Курченко Т., які проаналізували інформаційно-аналітичне забезпечення органів державної влади та місцевого самоврядування. Науковиці подібно до Тернопільської З. наголошують на необхідності релевантності інформації та інформаційної діяльності органу державної влади, як однієї з важливих категорій. Зокрема, вони вважають інформаційну діяльність органічною складовою державних органів та органів місцевого самоврядування. Саме ця складова відповідає за продукування та своєчасне поширення повідомлень для суспільства та громад. На думку Божук Л. і Курченко Т., інформаційна діяльність виступає найголовнішим інструментом задоволення інформаційних потреб громадян та належного виконання органами публічної влади всіх рівнів покладених на них повноважень. Це відображається через принцип відкритості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, відповідно ми з цим твердженням погоджуємося [7].

Акцент на внутрішній функції інформаційної діяльності в своєму дослідженні робить Дєгтяр О., який стверджує, що вона окрім взаємодії з громадянським суспільством має важливу функцію комунікації всередині органу, безпосередньо під час прийняття рішень, що схоже з думкою Тернопільської З. На думку науковця, інформаційна діяльність органу державної влади повинна мати комплексний та системний характер та бути пов’язаною з

одночасним й узгодженим використанням таких факторів, як: інформаційні, організаційні, правові, соціально-психологічні, кадрові, технічні та інші фактори. Відповідно ми погоджуємося з цим твердженням, адже інформаційна діяльність –явище системне.

Дєгтяр О. стверджує, що інформаційна діяльність потребує якісної зміни таких складових органу державної влади, як:

- система роботи з інформацією;
- функціональна структура управління;
- організаційна структура управління;
- склад і структура управлінської діяльності;
- характер і побудова управлінських відносин.

В своїй роботі науковець доходить до висновку, з яким ми не можемо не погодитися, що за умови якісно сформованої інформаційно-аналітичної та програмно-технічної складової інформаційної діяльності, органи державної влади та органи місцевого самоврядування зможуть якісно і повноцінно аналізувати та оцінювати ситуацію у всіх сферах діяльності суспільства. Дєгтяр О. наголошує, що в державі має існувати єдина інформаційно-комунікаційна система збору, обробки та передачі даних, оскільки це буде необхідно для прийняття стратегічно важливих рішень у сфері економіки, внутрішньої та зовнішньої політики [16].

Аналогічну думку має й Кобиліна Ю., яка досліджуючи сутність та завдання інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади стверджує, що інформаційна діяльність формує необхідну для органу базу даних. Саме ця інформація повинна слугувати основою для прийняття та впровадження управлінських рішень. Знову ж таки, науковиця наголошує на тому, що важливо в нашому дослідженні, а саме інформаційній діяльності, як складової стратегічного планування діяльності органу державної влади [31].

Серед сучасних дослідників інформаційної діяльності органів державної влади можна згадати роботу Горбатої Л., яка аналізує інформаційну відкритість як принцип діяльності органів публічної влад. Як і більшість науковців вона

наголошує, що саме інформаційна діяльність органів державної влади є інструментом забезпечення відкритості. А відповідно, саме цей аспект діяльності допомагає дотримуватися ключового принципу державної служби – відкритості. Сама ж діяльність формує двосторонній зв'язок «влада-суспільство» [14].

На провадженні якісної комунікації наголошує й Попроцький О., який дослідив формування громадської думки в України. Відповідно до дослідження науковця, довіра до органу державної влади беззаперечно пов'язана з інформаційної діяльністю конкретного органу. На думку Попроцького О., з якою ми звісно згодні, тільки сучасні технологічні рішення та оперативність дозволяють здійснювати якісну комунікацію органу державної влади з громадянами та впливати на формування суспільної думки [58].

Проаналізувавши історію дослідження наукової проблеми інформаційної діяльності органів державної влади, ми дійшли висновку, що практика комунікації державних органів була запозичена із бізнес-сфери публічної комунікації. Наразі вона існує, як комплексна державна функція, що поєднує протидію дезінформації, швидке реагування, внутрішню координацію та підзвітність суспільству. Вітчизняні дослідження акцентують на зсуві «інформатизації» як технічного покращення до управлінського імперативу швидкості, релевантності й прозорості інформації та інформаційної діяльності.

1.2. Уточнення основних понять дослідження: «інформаційна діяльність», «інформація» «комунікація», «органи державної влади», «регіони, де ведуться (велися) бойові дії», «прифронтові регіони»

Задля ефективного проведення дослідження, необхідно чітко окреслити поняття та терміни, якими ми будемо послуговуватися, відповідно це «інформація», «комунікація», «орган державної влади» та «прифронтові регіони».

Більшість термінів, які ми будемо визначати в рамках нашого дослідження мають направленість в різних суспільних та наукових сферах. Відповідно, ми

можемо зіткнутися з відмінністю їх детермінування, а тому й маємо окреслити їх значення саме в нашому дослідженні. На підтримку нашого твердження варто зауважити, що Бєляков К. наголошує, що смислове наповнення кожної категорії детермінується насамперед саме профілем конкретної наукової дисципліни чи суспільної практики, в рамках яких здійснюється дослідницька робота. Науковець впевнений, що вирішальне значення має також функціональне призначення поняття, тобто конкретні завдання, для розв'язання яких поняття вводиться [6].

Першим основним терміном, яким ми маємо розглянути є «інформація». Оскільки наше дослідження стосується діяльності саме органів державної влади, то проаналізувати треба те визначення, яке ми можемо знайти в чинному законодавстві.

По-перше варто розглянути основний закон, який детермінує інформацію, як таку, а саме Закон України «Про інформацію». В ньому ми можемо знайти базове, найширше за сферою застосування визначення, що інформація – це будь-які відомості та/або дані, здатні зберігатися на матеріальних носіях чи відображатися в електронному вигляді. Саме ця нормативна рамка, створена відповідним законом формує нормативно-правове поле, в межах якого органи державної влади здійснюють збір, обробку, зберігання та поширення будь-якої інформації. В свою чергу, це визначення має універсальний характер, оскільки охоплює як текстові документи, так і цифрові масиви даних. Ця універсальність не обмежує їхні змістові чи функціональні характеристики [62].

По-друге, ми маємо визначення, яке орієнтується на зміст самої інформації. Цей термін можна віднайти у Законі України «Про науково-технічну інформацію», він пропонує саме галузеву деталізацію. Інформація в цьому законі визначена, як будь-які відомості про досягнення науки, техніки та виробництва, які були отримані у процесі науково-дослідної, конструкторської чи виробничої діяльності. Отже ключову роль в цьому визначенні відіграє саме зміст інформації, як такої. Відповідно, такою інформацією можуть бути дані про

проведення моніторингу чи підготовки конкретної інформаційної кампанії органом державної влади [64].

Проте в правовому полі ми маємо й більш наближене до діяльності конкретного органу державної влади визначення, яке ми можемо віднайти в Законі України «Про доступ до публічної інформації». Цей нормативно-правовий акт виокремлює від загальної інформації окремий інститут – публічну інформацію. Відповідно до визначення, публічна інформація – відображена, або задокументована інформація, створена або отримана суб'єктами владних повноважень у процесі виконання їхніх законодавчо визначених функцій. Завдяки такій дефініції, ми можемо сформувати дві принципові для дослідження ознаки:

1. Будь-яка інформація повинна бути формалізована (тобто задокументована) незалежно від носія.
2. Правовий режим інформації визначається не змістом, а джерелом походження – діяльністю органу державної влади.

Публічну інформацію, як таку, ми можемо назвати режимною, оскільки статусу публічності вона набуває не через свій об'єктний склад, а саме через контекст створення та суб'єкта її володіння [60].

Не менш важливим для нас є визначення, яке надає нам Закон України «Про медіа», адже останнім часом спостерігається трансформування інформаційної діяльності органу державної влади саме у державне медіавиробництво. Відповідно закон надає нам дефініцію масової інформації, тобто інформації, що поширюється з метою доведення її до необмеженого кола осіб. На відміну від попередніх категорій, ми можемо прослідкувати зміну нормативного фокусу саме на функцію комунікації, що поділяється на масову та цільову, від необмеженого кола до визначеного. Тут варто зазначити, що правовий режим масової інформації передбачає гарантії свободи її поширення. Не зважаючи на це, закон встановлює й специфічні обмеження – наприклад, вимоги до недопущення пропаганди ворожнечі чи навіть дезінформації. Для нашого дослідження інформаційної діяльності органу державної влади, це

важливо, адже, трансформуючи діяльність у медіавиробництво, вони мають враховувати не лише статус публічності інформації, а й медійні стандарти. Саме медійні стандарти регулюють зміст та форму подання відомостей широкій аудиторії.

Узагальнюючи ті дефініції, які нам пропонує чинне законодавство, можна зробити висновок, що в правовому полі існує ієрархічна система – від максимально широких (інформація), через суб'єктну (публічна інформація) та змістово-галузеву (науково-технічна інформація) до функціонально-комунікативної (масова інформація). Відповідно для органів державної влади така багатошарова конструкція створює необхідність диференційованого підходу до здійснення інформаційної діяльності. Універсальні принципи збору, обробки, зберігання та поширення інформації слід поєднувати з галузевими вимогами та існуючими медійними стандартами. Саме такий комплексний підхід дозволить забезпечити належний рівень відкритості, достовірності та ефективності діяльності та комунікації органів державної влади.

Спорідненим до інформації терміном, який вважаємо за необхідне розглянути є «комунікація». Комунікація, як така має досить широке поле визначень. Не можна не погодитися з тезою науковця Кривенко В., що комунікація – це складне, багатошарове та багатовимірне явище, що охоплює всі рівні людської взаємодії – від індивідуального (комунікація людина-людина) до глобального (комунікація держава-держава, нація-нація, союз-союз) та має різні мотиви [35].

Оскільки площина використання терміну достатньо широка, то вважаємо за необхідне окреслити і його етимологічну складову. Відповідний аналіз свідчить, що термін «комунікація» походить від латинського *communicatio*, що мало значення «передання, поширення, сповіщення». Відповідний термін було утворено від дієслова *communico*, що відображає процес поєднання, надання спільної властивості чи інформування. Відповідний прикметник *communis* – формував саму концепцію та факт належності чогось кільком або багатьом учасникам взаємодії. Таким чином, вже у первісному латинському корені ми

можемо прослідкувати ідею перетворення індивідуального знання на спільне надбання, шляхом його передавання й об’єднання [22].

Якщо звернутися до філософського дискурсу, то термін комунікація трактується передусім як включення індивіда у мережу соціальних взаємозв’язків. Ці взаємозв’язки формуються безпосередньо через різноманітні інструменти людської взаємодії. Зокрема, йдеться про економічні, політичні, інформаційні та інші канали координації, які не обов’язково передбачають фізичну присутніть і живу емоційну залученість учасників, на відміну від звичного діалогу. У східноєвропейській філософській традиції комунікацію представляють, як знеособлений, технізований процес, що відображає соціальні відносини без очевидної участі суб’єктів. Натомість аналітичний акцент зміщується на категорії діалогу та спілкування, в яких пріоритет надається особистому контакту [75].

Не зважаючи на це, одним з тих, хто найкраще описав термін комунікації є вітчизняний дослідник Почепцов Г., який у своєму дослідженні концептуалізує комунікацію. На думку Почепцова Г., комунікація – процес передавання інформації між двома автономними системами, якими виступають окремі особи чи організації. Хоча дослідник наполягає й на необхідності чіткого маркування комунікативних суб’єктів, адже підкреслює їхню системну самодостатність. Проте, для реалізації якісного інформаційного обміну комунікативні суб’єкти зобов’язані взаємодіяти. Тут можемо навести приклад тенденції до виокремлення інформаційних ресурсів конкретного органу державної влади чи місцевого самоврядування та його очільника. Поштовх цій тенденції надали саме інформаційні приводи пов’язані з повномасштабним вторгненням рф в Україну [59].

Відповідно на цьому етапі варто окреслити термін «орган державної влади», оскільки об’єктом нашого дослідження є саме орган державної влади. Варто зазначити, що в законодавчій сфері України існує уніфікований термін, який використовується у всіх нормативно-правових актах.

Відповідно, державний орган – це орган державної влади, у тому числі колегіальний державний орган, інший суб'єкт публічного права, незалежно від наявності статусу юридичної особи, якому згідно із законодавством надані повноваження здійснювати від імені держави владні управлінські функції, юрисдикція якого поширюється на всю територію України або на її окрему адміністративно-територіальну одиницю [63].

Звісно не варто оминути увагою й дослідження Ткача І., який робить свій аналіз терміну «орган державної влади». Науковець акцентує увагу на тому, що органи державної влади створюються виключно для реалізації державних функцій та повноважень. Відповідно, думка Ткача І. є для нас важливою, адже діяльність державних органів безпосередньо спрямована на здійснення публічної влади [74, с. 19].

Важливий внесок в дослідження змісту поняття органу державної влади зробив Равлюк А., який стверджує, що орган державної влади доцільно розглядати у двох аспектах – широкому та вузькому, з чим ми власне і згодні в контексті нашого дослідження. У широкому аспекті, орган державної влади – інституція, повноваження якої спрямовані на виконання спеціальних державних завдань і забезпечення належної життєдіяльності суспільства (безпека, надання адміністративних послуг, координація, тощо). У вузькому сенсі йдеться про суб'єкта публічної влади, уповноваженого від імені держави здійснювати владні управлінські функції [67].

Важливо зупинитися й на твердженні Сухорукової А., яка наголошує, що термін «орган державної влади» повинен методологічно орієнтованим на поняття державного апарату. Проаналізувавши роботи декількох вітчизняних науковців дослідниця робить висновок, що фундаментальною ознакою будь-якої держави є саме існування упорядкування сукупності органів публічної влади, через яку здійснюється реалізація владних повноважень в межах виконання конституційних функцій та забезпечення захисту національних інтересів. Погоджуємося з цим твердженням, адже кожна держава, спираючись на свій конституційний лад формує свій спеціально організований апарат, що

відображає ієрархічно вибудовану систему органів державної влади та місцевого самоврядування [71, с. 238].

На цьому етапі варто надати визначення поняттю «прифронтові території». Аналізуючи сучасний правовий дискурс, можна знайти єдине визначення, практично збігається із законодавчо закріпленим терміном «території, на яких ведуться (велися) бойові дії». Цей термін введено постановою Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2022 року № 1364. У свою чергу, постанова окреслює трирівневу класифікацію цих територій:

– території можливих бойових дій;

– території активних бойових дій;

– території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси.

Зокрема, до першої групи належать й ті адміністративні одиниці, що межують із зонами активних бойових дій або тимчасово окупованими територіями, що прилягають безпосередньо до державного кордону держави-агресора [15].

Перелік територій є змінним, відповідно до змін на лінії фронту. Цей перелік формує Міністерство розвитку громад та території, яке періодично актуалізує його наказами. Останні базова редакція затверджена наказом від 28.02.2025 № 376, який одночасно визнав попередній перелік (наказ № 309 від 22.12.2022) таким, що втратив чинність. Ця зміна започаткувала механізм подальших щомісячних коригувань переліку. [61].

Можемо впевнено сказати, що в науковій та юридичній літературі, термін «прифронтова територія» доцільно вживати саме в нормативному сенсі «території, на яких ведуться (велися) бойові дії».

Інформація – будь-які відомості та/або дані здатні зберігатися на матеріальних або електронних носіях та які можуть бути об’єктом збору, обробки, зберігання та поширення органами державної влади.

Комунікація – процес передавання, обміну й зворотного отримання інформації між автономними суб’єктами (особами, органами, спільнотами),

спрямований на перетворення індивідуального знання на спільне, із визначеними каналами, форматом та зворотнім зв’язком.

Орган державної влади – суб’єкт публічного права, незалежно від наявності статусу юридичної особи, якому законом надано повноваження від імені держави здійснювати владні управлінські функції не території всієї України або окремої адміністративно-територіальної одиниці.

Прифронтові території – адміністративно-територіальні одиниці, які відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 1364 віднесені до «територій, на яких ведуться (велися) бойові дії».

1.3. Принципи та методи дослідження інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії

Наступним кроком нашої роботи повинно бути чітке визначення принципів та методів дослідження теми кваліфікаційної роботи магістра. Відповідно нами було використано такі принципи дослідження, як принцип історичності, термінологічної визначеності, загального зв’язку і загального розвитку, діалектичного заперечення, системності, єдності історичного та логічного [9].

Звісно будь-яке дослідження базується на накопиченому досвіді. Відповідно кожне дослідження має розпочинатися з аналізу етапів зародження й трансформації підходів науковців до досліджуваної проблеми. Саме на цьому етапі ми використали *принцип історичності* для співставлення підходів до вивчення інформаційної діяльності органів державної влади від початку ХХ ст. до сьогодення.

Правильність дослідження базується на чітко окресленому та правильно використаному понятійному апараті. Відповідно, під час аналізу основних понять дослідження: «інформація», «комунікація», «орган державної влади», «прифронтові регіони» було дотримано *принципу термінологічної визначеності*.

На основі цього і сформовано конкретні поняття, що стосуються сфери дослідження.

Принцип загального зв'язку акцентує нашу увагу на потребі розглядати інформаційну діяльність органів державної влади, як результат взаємодії соціальних, економічних, військових, культурних та нормативно-правових чинників. Зокрема, в нашому дослідженні важливим взаємозв'язок інформаційної діяльності, як комунікації між органом влади та громадянами й в середині органу державної влади.

Принцип загального розвитку передбачає з одного боку розвитку технологій й механізмів інформаційної діяльності відповідно до того чи іншого проміжку часу і запиту суспільства. З іншого боку цей принцип стосується виявлення тенденцій, перспектив й проблем розвитку комунікації органу державної влади на прифронтових територіях. Спираючись на моніторинг орган державної влади може коригувати свою діяльність (не тільки інформаційну) відповідно до запиту суспільства.

Принцип діалектичного заперечення допомагає простежити, як саме управлінські рішення трансформують інформаційне середовище й створюють нові форми взаємодії між органом державної влади та суспільством. Застосовуючи цей метод під час аналізу інформаційної діяльності конкретного органу ми можемо змоделювати можливі сценарії впливу того чи іншого інформаційного повідомлення чи реакції на нього суспільства.

Принцип системності орієнтує нас на інформаційну діяльність, як окрему систему взаємодії державних службовців, органу державної влади чи його структур зі ЗМІ та суспільством. Зокрема через дотримання цього принципу можна подивитися на системний підхід інформаційної діяльності від центрального органу державної влади до сільських та селищних адміністрацій, щоб оцінити узгодженість їх дій, тобто охопити всю вертикаль державного апарату.

Дотримання принципу єдності історичного та логічного вимагає від нас одночасного реконструювання хронологію дослідження й відношення до

комунікативних практики органу державної влади (в порівнянні з інформаційною діяльністю до початку повномасштабного вторгнення і на сучасному етапі). Це дозволить нам проаналізувати, як зовнішні і внутрішні фактори вплинули на формування сучасних механізмів інформаційної діяльності органу державної влади. Відповідно саме це й дозволить нам обрати ті напрями, як в подальшому важливо вдосконалити.

Після того, як ми чітко окреслили принципи проведення нашого дослідження, варто виокремити й методи, які ми будемо використовувати під час аналізу інформаційної діяльності органу державної влади на прифронтових територіях. Серед них ми обрали: метод нормативно-правового аналізу, контент-аналізу, Case-study та SWOT-аналіз [9].

Метод нормативно-правового аналізу дозволив нам чітко окреслити законодавчий аспект діяльності органів державної влади, надаючи змогу встановити межі їх повноважень, механізмів інформаційної діяльності та її принципів. Такий підхід дозволяє виявити, чим регулюється інформаційна діяльність, чи достатньо чинних норм для оперативної комунікації в умовах активних бойових дій. Зокрема, це метод дозволяє виокремити, як вони можуть обмежувати відкритість (публічність) чи швидкість критично важливої інформації.

Метод контент-аналізу, в свою чергу дозволить нам сфокусуватися на фактичному наповненні каналів, через які відбувається зв’язок з громадськістю. Аналізуючи публікації на сторінках Запорізької ОВА у Facebook, Telegram та на офіційному сайті, ми зможемо описати тематику, частоту й орієнтацію на цільову аудиторію. Це відкриває нам можливість співвіднести динаміку інформаційних потоків із фазами бойових дій та перевірити наскільки оперативно й релевантно адміністрація реагує на запити населення.

Такий метод аналізу, як Case-study стане в пригоді під час глибинного аналізу внутрішньоорганізаційних процесів і технологічних механізмів виробництва та поширення офіційної інформації Запорізької ОВА. Варто буде проаналізувати конкретний приклад взаємодії департаментів під час обстрілів та

інших кризових ситуацій на території обстрілів. Такий підхід дозволить побачити, як практично реалізуються принципи системності, фактор безпеки та внутрішньої/зовнішньої комунікації.

Не менш важливим для нас буде SWOT-аналіз конкретного прикладу організації інформаційної кампанії чи інформаційного заходу. Він допоможе підсумувати сильні та слабкі сторони організації в середині Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності Запорізької ОВА та можливості й загрози, які виникають через наближеність регіону до лінії бойового зіткнення, а також ситуацію з медіасередовищем в регіоні. За результатами такого аналізу нам буде легше сформувати конкретні пропозиції з адаптації організації інформаційної діяльності такого органу державної влади, як Запорізька обласна військова адміністрація.

Отже, в цьому підрозділі ми сформували цілісній методологічний комплекс принципів та методів нашого дослідження. Основними принципами, які варто використовувати під час аналізу інформаційної діяльності органу державної влади є принцип історичності, термінологічної визначеності, загального зв’язку та розвитку, діалектичного заперечення та системності. А такі методи, як контент-аналіз, case-study та SWOT-аналіз дозволять поєднати перевірку правових норм з емпіричним вимірюванням змісту інформаційної діяльності, її механізмів та оцінкою її слабких/сильних сторін та ризиків

Історія дослідження наукової проблеми інформаційної діяльності органів державної влади свідчить про те, що практика їх комунікації була запозичена із бізнес-сфери. Дослідження вітчизняних науковців пройшли шлях від необхідності інформатизації комунікації до оперативності інформаційної діяльності, як інструмента управління.

Аналіз основних понять дослідження допоміг чітко їх окреслити:

– інформація – будь-які відомості та/або дані здатні зберігатися на матеріальних або електронних носіях та які можуть бути об’єктом збору, обробки, зберігання та поширення органами державної влади;

– комунікація – процес передавання, обміну й зворотного отримання інформації між автономними суб’єктами (особами, органами, спільнотами), спрямований на перетворення індивідуального знання на спільне, із визначеними каналами, форматом та зворотнім зв’язком;

– орган державної влади – суб’єкт публічного права, незалежно від наявності статусу юридичної особи, якому законом надано повноваження від імені держави здійснювати владні управлінські функції не території всієї України або окремої адміністративно-територіальної одиниці;

– прифронтові території – адміністративно-територіальні одиниці, які відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 1364 віднесені до «територій, на яких ведуться (велися) бойові дії».

Зокрема було сформовано методологічний комплекс дослідження з таких принципів, як історичності, термінологічної визначеності, загального зв’язку та розвитку, діалектичного заперечення та системності. Було обрано й основні методи дослідження: контент-аналіз та case-study.

РОЗДІЛ 2
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ

2.1 Сутність комунікації органів державної влади

На даному етапі вважаємо за необхідне проаналізувати сутність комунікації, як такої, оскільки комунікація та інформаційна діяльність органу державної влади є взаємопов'язаними факторами.

Тут варто звернути увагу на роботу Кривенко В., яка в ході дослідження комунікації формує основні ознаки комунікації. На думку науковиці першою й основною ознакою є наявність й участь щонайменше двох суб'єктів, що перебувають у взаємодії (індивідів, груп або організацій).

Другою ознакою є наявність передачі чи обміну інформацією між суб'єктами взаємодії. Третьою похідною ознакою є реалізація цієї взаємодії через різні канали, такі як усні, письмові, технічні, доповнені паралінгвістичними елементами (жести, міміка, інтонація).

Четвертою ознакою дослідниця називає наявність конкретної цілі у комунікації, як, наприклад забезпечення ефективного обміну знаннями, емоціями та ідеями задля досягнення взаєморозуміння.

Звісно, Кривенко В. наголошує на тому, що вплив самої комунікації має зумовлювати зміни в їхній поведінці та прийнятті рішень, з чим ми не можемо не погодитися [35].

В контексті нашого дослідження, варто зауважити, що ситуація залишається динамічною і часто може набувати кризового характеру. Саме якісна комунікація має безпосередній вплив на рівень довіри громадян до органу державної влади. Зокрема, з чим ми погоджуємося, що наявність двостороннього зв'язку, чіткої мети інформування та використання різних каналів перетворює комунікацію на ефективний інструмент управління під час кризових ситуацій.

Важливою для розуміння сутності комунікації на нашу думку є модель (Таб. 2.1), яку запропонував ще в 1948 році американський науковець Лассвел Г., адже він стверджував, що комунікація це процес передачі інформації, що має лінійний характер. Більшість сучасних досліджень базується саме на цій моделі [43].

Таблиця 2.1.

Модель комунікації Лассвела

Хто?	Що говорить?	По якому каналу?	Кому?	З яким ефектом?
Комунікатор	Повідомлення	Засіб	Реципієнт	Ефект

Для нашого дослідження ця модель має базове і важливе значення, адже дозволяє оцінити ефективність комунікації та інформаційної діяльності органу державної влади, що має критичне значення для прифронтових регіонів. Зокрема, модель Лассвелла може бути практичним інструментом оцінки якості державної інформаційної політики в умовах дії режиму воєнного стану.

На думку німецького вченого Габермаса Ю., сутність комунікації полягає в поєднанні двох компонентів: когнітивного та раціонально-діяльнісного. В ту чергу, як когнітивний має прагнення до істотного розуміння конкретного повідомлення, раціонально-діяльнісний дозволяє вирішувати суперечності шляхом пошуку згоди спільних рішень. Що важливо саме для нас, що дослідник стверджує, що саме комунікація дозволяє знайти взаєморозуміння між владою та громадянами, що будується не на примусі, а на аргументованому діалозі [18].

Для нашого дослідження цікавою є й думка Різуна В., який визначає сутність соціальної комунікації, як цілісну систему взаємодії суспільства, що охоплює професійну організацію та провадження інформаційної діяльності задля покращення відносин у соціумі чи зміцнення авторитету соціальної інституції у взаємодії з суспільством як таким [69].

Відповідно для нас трактування сутності комунікації, яку пропонує Різун В., має більш практичне значення, адже дозволяє розглянути саме інформаційну діяльність органів державної влади, як ключовий аспект комунікації. Концепція

науковця дає змогу інтерпретувати державну комунікацію, як системну взаємодію, спрямовану на відновлення довіри й стабільності у прифронтових регіонах країни.

Для більш детального розуміння сутності комунікації в організації, варто звернути увагу на дослідження Войт Б., який дослідив комунікацію в системах управління підприємств та організацій. Науковець надає кілька важливих змістовних функцій комунікації, з якими ми погоджуємося.

По-перше, саме результативність комунікаційного процесу визначається типом взаємодії керівництва зі співробітниками та якістю існуючих вертикальних та горизонтальних зв'язків у структурі організації чи підприємств.

По-друге, комунікації в організації виконують функції інформування, переконання й стимулювання до виконання завдань, в той же час формуючи імідж організації та зміцнюючи взаємовигідні стосунки з громадськістю та ЗМІ. Зокрема, науковець акцентує увагу на тому, що якісна комунікація впливає на узгодженість взаємодії всередині та зовні організації [12].

Що є важливим для нас, науковець відображає сутність комунікації, як взаємодію, що базується на довірі, зворотному зв'язку та спільній меті. Це дає нам змогу розглянути органи державної влади, як відкриті соціальні системи, здатні адаптуватися до будь-яких ситуацій, що використовують комунікацію та інформаційну діяльність, як інструмент боротьби з дезінформацію та відновлення довіри громадян до непопулярних, проте вимушених рішень.

В свою чергу Етціоні А. наголошує на динамічній сутності комунікації, як такої, адже вона розвивається за власною логікою й темпами, що допомагає суспільству відповідати на виклики розвитку та відображає його відкритість. Саме через відкриту комунікацію суспільство може виявити проблеми, що постають через конфлікти з усталеними світоглядними системами [51].

Відповідно більшість науковців стверджує, що комунікація може виступати імперативом впливу на діяльність людей. Саме цей імператив формує та змінює умови життя суспільства та відносин між його членами.

Відповідно цікавою для нас є думка Кастельса М., який стверджує, що сучасна комунікація (мережування) суспільства визначається тим, що влада спирається на керування комунікацією та інформаційними потоками. Сутність комунікації тут полягає не в допоміжній функції управління, а у формуванні управління, що спирається на комунікації. Відповідно тут саме для нашого дослідження важливо хто і як контролює ті чи інші канали, хто формує стандарти й алгоритми інформаційної діяльності, порядок денний та рамки інтерпретації інформації [78].

В контексті нашого дослідження це має пряме застосування, адже органи державної влади у прифронтових регіонах комунікація стає однією з основ безпеки та стійкості, а саме оперативність попереджень, поширення інформації про відновлення та протидії дезінформації. Все це потребує мережування, узгодження правил верифікації інформації, резервних цифрових каналів та якісної аналітики.

Підхід до аналізу й трактування сутності комунікації Манакіна В. є багаторівневим, що ми й маємо на меті теж окреслити. У більш широкому вимірі це не лише міжособовий або міжорганізаційний обмін інформацією чи повідомленнями. На думку науковця, комунікація має в собі всю інфраструктуру передавання та сприйняття даних, інформації, у яких задіяні й технічні засоби сучасного інформаційного середовища. Манакін В. стверджує що це можуть бути як комп'ютерні мережі, алгоритми штучного інтелекту, програмні платформи, так і навіть канали позаземного (супутникового) зв’язку. У більш вузькому розумінні сутність комунікації на думку вченого відображається у базовому способі людського співіснування як живої соціальної істоти. Водночас це є й одним з найдинамічніших видів діяльності, яка налаштовує та підтримує різні формати взаємодії на різних рівнях: від міжособистісної комунікації до міжнаціональної.

Науковець акцентує увагу на тому, сутність комунікації зберігається в базовому – обміні інформації задля досягнення взаєморозуміння і гармонізації стосунків у певній сфері людського буття. Зокрема, форми, інструменти та

методи комунікації, як інформаційної діяльності постійно еволюціонують – від особистої розмови наживо до традиційних медіа та комунікації через штучний інтелект, що розширює масштаби, швидкість і контексти взаємодії [42].

Твердження Манакіна В., дозволяють нам підтвердити одну з наших тез про складність системи комунікації, як такої. Для нашого дослідження його розуміння сутності доводить, що сучасна комунікація – не просто процес передавання повідомлень, а складна система, у якій технічна складова, людський фактор і стратегічні цілі взаємопов'язані задля створення спільного інформаційного простору.

Драчов Є. розглядає комунікацію, як процесуальне явище і впевнений, що воно розкриває свою сутність безпосередньо через функції, які комунікація виконує. Відповідно комунікація має соціально-орієнтовану функцію взаємодії та впливу. Саме мотивація комунікації визначає її зміст та форми. Науковець наголошує, що більшість вчених, які досліджують соціальну комунікацію, звертають увагу передусім на мотиваційні теорії, які пояснюють чому люди так чи інакше вибудовують комунікаційний процес [20].

З точки зору нашої теми дослідження це дозволяє сприймати комунікацію не як одностороннє інформування громадян, а як процес вмотивованої дії на досягнення спільного розуміння, довіри та залученості громад в певні процеси.

В свою чергу Мазур В. визначає сутність комунікації в державному управлінні, як цілеспрямований процес руху інформації, що забезпечує діалог між усіма учасниками управлінського процесу. На думку науковця, вона є важливою складовою взаємодії між органами державної влади та суспільством та сприяє покращенню ефективності публічного управління [39].

На нашу думку, сутність комунікації органів державної влади полягає у внутрішній взаємопов'язаності її елементів: каналах, змісті повідомлень, інституційних ролях, зворотному зв'язку, мотивації та стандартах взаємодії. Комунікація органу державної влади не обмежується передавання інформації, її сутність полягає у створенні простору взаємодії, де публічна влада утримує

внутрішню цілісність своїх комунікативних процесів, забезпечуючи оперативність та достовірність повідомлень.

Узагальнюючи розглянуті підходи, можна стверджувати, що сутність комунікації як феномена полягає у внутрішньому взаємозв'язку її елементів та допоміжному системотворчому механізмі управління, що дозволяє ефективно реагувати на виклики прифронтових регіонів.

2.2 Сутність, зміст, форми, принципи та функції інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії

В умовах гібридної агресії рф, яка зокрема ведеться й в інформаційному просторі для органів державної влади одним з викликів постає боротьба з дезінформацію та якісне інформування населення для стримування панічних настроїв в суспільстві. Саме інформаційна діяльність державного органу є ключовою для зміцнення довіри громадян до держави та координації діяльності на різних рівнях – від громад до загальнонаціонального рівня. Задля визначення ролі інформаційної діяльності в цих процесах вважаємо за необхідне проаналізувати її сутність, зміст, форми, принципи та основні завдання. Проте на цьому етапі треба навести розуміння цих категорій.

Для початку вважаємо за необхідне розглянути такі парні категорії, як сутність та явище. В той час, як явище служить відображенням зовнішніх, зазвичай змінних атрибутів об'єкта, тоді ж і сутність відкриває більш глибокі, фундаментальні та постійні характеристики. Варто відзначити, що ці характеристики можна пізнати зазвичай через процес абстрактного мислення.

Відповідно далі треба відобразити парні категорії змісту та форми. Зміст представляє собою динамічну взаємодію компонентів системи. В свою чергу форма є стабільною структурою, яка надає порядок і організацію змісту. Форма може зазнавати змін, проте це відбувається лише в результаті значних змін змісту.

Останніми важливими для нас парними категоріями є причина та наслідок. Причина – це стан або подія, що спонукає конкретні процесу, що в свою чергу призводять до наслідку, тобто нового стану, або серії подій. Наслідки є прямим результатами дії причини.

Нарешті, ми розглядаємо парні категорії причина та наслідок. Причина - це подія або стан, що ініціює певні процеси, що призводять до наслідку - нового стану або серії подій, які є прямим результатом дії причини [68].

З точки зору *сутності*, інформаційну діяльність органів державної влади слід розглядати а як цілісний феномен, внутрішню єдність взаємопов'язаних елементів – створення, збирання, опрацювання поширення та зберігання інформації. Саме цей зв'язок цих компонентів формує стійкість інформаційної діяльності як процесу та її зміст. В такому розумінні інформаційна діяльність постає як цілеспрямований і внутрішньо організований процес, спрямований на забезпечення прозорості процесів управління та прийняття рішень, боротьби з дезінформацією та зміцнення довіри громадян до органу державної влади. Зокрема, через методами інформаційної діяльності держава регулює офіційну комунікацію, впливає на суспільну думку та формує інформаційну безпеку.

Аналізуючи сутність інформаційної діяльності варто зазначити й тих, хто виступає суб'єктами і що виступає об'єктом інформаційних відносин. Відповідно до Закону України «Про інформацію», суб'єктами виступають фізичні та юридичні особи, громадські об'єднання, а також органи державної влади та місцевого самоврядування. Об'єктом цих відносин є інформація у всіх її видах і формах, що підлягає правовому регулюванню, охороні та використанню відповідно до законодавства України [62].

В свою чергу *явище* інформаційної діяльності органу державної влади виражається в системі практичних дій органу, спрямованих на налагодження діалогу з громадянами, підвищення обізнаності населення, протидію дезінформації та формування відкритого і безпечного інформаційного простору. Явище, зокрема, охоплює дві напрями – внутрішній та зовнішній. До внутрішнього напряму відносяться комунікаційні процеси всередині державного

апарату та конкретного органу. До зовнішнього напряму – взаємодію з громадськістю, медіа та міжнародними партнерами.

Базовим *змістом* інформаційної діяльності є інформаційні повідомлення. Зокрема, зміст охоплює й всі процеси достовірності, повноти та актуальності інформації, координації комунікації між різними органами та їх частинами й формування позитивного іміджу органу державної влади. На нашу думку змістом можна називати й інформаційний вплив, спрямований на формування довіри та підтримки до рішень органу державної влади.

Формою інформаційної діяльності органу державної влади є конкретні способи та інструменти, за допомогою яких відбувається комунікація. Їх варіативність достатньо велика, проте основними є повідомлення в текстовому, візуальному, аудіо- та відео- форматі. Ці повідомлення розміщуються на офіційних вебпорталах, сторінках в соціальних мережах, каналах в месенджерах та інших електронних сервісах. Подання цих повідомлення може відбуватися через брифінги, прес конференції, інформаційні кампанії. Важливим є те, що саме через форми прояву забезпечується публічність, прозорість доступність інформації для громадян.

З точки зору категорії *причини*, інформаційна діяльність виникає як відповідь на суспільну потребу в доступі до достовірної та своєчасної інформації, необхідної для розуміння і підтримки державної політики чи діяльності органу державної влади та боротьби з дезінформацією.

Відповідно *наслідком* інформаційної діяльності є посилення довіри до влади, підвищення ефективності управління, розвиток громадянської свідомості, зменшення впливу дезінформації та формування стабільного й безпечного інформаційного простору держави.

Зважаючи на те, що наше дослідження торкається саме інформаційної діяльності органів державної влади, ми маємо окреслити ті її *принципи*, які визначені саме на законодавчому рівні. Відповідно до Закону України «Про інформацію», основою інформаційної діяльності та інформаційних відносин є дотримання низки загальних принципів, що визначають правові, етичні,

суспільні засади діяльності. До них належить гарантія права кожного громадянина на доступ до інформації, забезпечення її відкритості, прозорості та вільного обміну. Законодавство визначає й важливість достовірності, повноти й об'єктивності інформації, що поширюється, а також необхідності дотримання законності у процесі її отримання, обробки, використання, зберігання та захисту. Важливим з точки зору громадян є принцип недопущення втручання в приватну чи сімейну сферу особистого життя людини [62].

Беззаперечно, ці принципи базуються на правах громадян, які закріплені в Конституції України. Зокрема, стаття 34 визначає право кожного громадянина на свободу отримання, зберігання, використання та поширення інформації у будь-який спосіб за власним вибором – усно, письмово або через інші доступні засоби. Таким чином, Конституція забезпечує правові засади для реалізації відкритості, доступності й прозорості інформаційних процесів у державі.

Крім того, стаття 40 Конституції України гарантує право кожної людини звертатися індивідуально або колективно до органів державної влади, місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, як у письмовій формі, так і під час особистого прийому. Відповідні органі зобов’язані розглянути звернення та надати мотивовану відповідь в межах визначеного законодавством терміну [33].

Зокрема, нам важлива й думка Карлової В., яка досліджувала впровадження електронного урядування, як інструменту демократизації суспільства. На думку науковиці впровадження концепції відкритого врядування у діяльність органів державної влади можливе лише за умови дотримання низки ключових принципів, що забезпечують прозорість, підзвітність й взаємодію влади з громадськістю.

Першим принципом є інформаційна відкритість, яка передбачає своєчасне оприлюднення достовірної інформації про діяльність органу державної влади, окрім тієї, що не підлягає оприлюдненню відповідно до чинного законодавства. Така інформація має бути загальнодоступною, зручною для пошуку, аналізу та подальшого використання, зокрема у форматі відкритих даних.

Другим принципом є принцип зрозумілості, що вимагає представлення цілей, завдань, планів і результатів діяльності органів виконавчої влади у простій, логічній і доступній для сприйняття громадськістю формі. Це в свою чергу, сприяє підвищенню рівня довіри громадян до державних інституцій і покращенню комунікацій між владою та суспільством.

Третім, на думку Карлової В., є принцип залученості громадянського суспільства, який полягає у створенні реальних можливостей для участі громадян, громадських організацій та підприємців у процес розробки та реалізації управлінських рішень. Його метою є врахування громадської думки, формування спільних пріоритетів й забезпечення постійного діалогу між владою та суспільством [29].

Відповідно на цьому етапі варто виокремити функції інформаційної діяльності органу державної влади. Тут варто зауважити, що одну з кращих на нашу думку класифікацій надав Пугач А., який вважає що інформаційна діяльність є складовою управлінського процесу і забезпечує комплексну підтримку прийняття управлінських рішень, координацію дій і формування ефективної комунікації в межах публічного управління.

Науковець виокремлює наступні функції інформаційної діяльності: інтеграційна, комунікативна, інструментальна, пізнавальна та організаційно-технологічна.

Інтеграційна функція полягає у формуванні внутрішніх і зовнішніх зв’язків між органами публічної влади, що сприяє узгодженості їхньої діяльності та підвищує ефективність управлінських процесів.

Комунікативна функція охоплює обмін інформацією, підтримку баз даних з відкритим і обмеженим доступом, а також налагодження зворотного зв’язку між владою, громадянами та інституціями.

Інструментальна функція стосується розроблення та використання методів, засобів і технологій пошуку, обробки, аналізу та узагальнення первинної інформації, необхідної для управлінських рішень.

Пізнавальна функція передбачає відображення та інтерпретацію об’єктивної реальності, що дозволяє адекватно оцінювати соціальні процеси та тенденції.

Організаційно-технологічна функція визначає порядок практичних дій, спрямованих на досягнення конкретних результатів, а саме удосконалення управлінських процедур, оптимізацію внутрішніх процесів та вплив на громадську думку через ЗМІ [66].

Зазначені функції можна умовно поділити на дві групи – внутрішні та зовнішні, залежно від їхнього спрямування.

Внутрішні функції охоплюють інформаційно-аналітичне забезпечення управлінських процесів всередині органу. Вони включають організацію внутрішніх комунікацій, доступ до релевантних інформаційно-аналітичних ресурсів, збирання, обробку та аналіз даних, необхідних для прийняття рішень. Ці функції спрямовані на підвищення якості й ефективності управлінських рішень, точність прогнозування, оцінку наслідків ухвалених рішень й вдосконалення процедур планування.

Зовнішні функції, в свою чергу, забезпечують взаємодію органів державної влади з громадськістю, засобами масової інформації, інститутами громадянського суспільства та міжнародними партнерами. Вони спрямовані на підвищення впізнаваності, відкритості й прозорості органу державної влади, формування довіри та зміцнення взаємодії.

Що важливо для нас в подальшому дослідженні, Линьов К. визначає, що реалізація основних функцій інформаційної діяльності органів державної влади забезпечується через відповідні структурні підрозділи, які формують основу системи інформаційного супроводу публічного управління. До таких підрозділів належать пресслужби, управління або відділи інформації та зв’язків з громадськістю, інформаційно-аналітичні управління, апарати консультантів, а також підрозділи з інформатизації та комп'ютеризації. [36].

Сутність інформаційної діяльності органів державної влади полягає у внутрішній узгодженості та взаємозалежності процесу та його здатності

виконувати ключові функції державного управління і умовах наближення до лінії фронту.

Зміст інформаційної діяльності становлять процеси, пов’язані із забезпечення достовірності, повноти, актуальності та аналітичної обробки інформації, а також формуванням позитивного іміджу органів влади й підтриманням стабільності інформаційного простору держави.

Інформаційна діяльність виражається у різних формах, таких як публікації на офіційних веб-ресурсах, сторінках у соціальних мережах, брифінги, пресконференції, інформаційні кампанії та електронні сервіси.

Основні при принципами інформаційної діяльності є відкритість, достовірність, законність, об'єктивність, своєчасність, а також захист персональних даних та права громадян на приватність.

Основними функціями інформаційної діяльності є інтеграційна – забезпечення взаємозв’язку між органами влади, комунікативна – організація обміну інформацією та зворотного зв’язку, інструментальна – розроблення і використання методів аналітичної обробки даних, пізнавальна – відображення об’єктивної картини суспільних процесів та організаційно-технологічна – впорядкування управлінських дій і вплив на громадську думку.

2.3 Механізми інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії

В умовах гібридної війни, активною цифровізацією та боротьби з дезінформацією, ефективність інформаційної діяльності органів державної влади значною залежить від наявності дієвих механізмів. Саме механізми забезпечують практичну реалізацію та дотримання принципів відкритості, достовірності та прозорості державних комунікацій, створюючи основу для оперативного інформування громадян, протидії дезінформації та формування довіри до органів державної влади.

Механізми інформаційної діяльності органів державної влади безпосередньо визначаються положеннями Державної інформаційної політики, основні напрями якої закріплені в Законі України «Про інформацію». Відповідно державна інформаційна політика спрямована на забезпечення всебічного доступу громадян до інформації, створення рівних можливостей для її отримання, використання, поширення, зберігання та захисту. Важливою складовою та метою провадження цієї політики є формування в Україні сучасного інформаційного суспільства, що базується на принципах відкритості та прозорості діяльності органів державної влади.

Зокрема, до основних напрямів державної інформаційної політики належать розвиток національних інформаційних систем та мереж, впровадження електронного урядування, постійне оновлення та збереження національних інформаційних ресурсів. Наразі важливими є гарантування інформаційної безпеки держави, а також розширення міжнародного співробітництва у сфері інформації та інтеграція України у світовий інформаційний простір [62].

Для повного розуміння механізмів інформаційної діяльності необхідно визначити коло її суб'єктів. Відповідно до статті 12 Закону України «Про доступ до публічної інформації», учасниками правовідносин у цій сфері є такі категорії суб'єктів:

- запитувачі інформації – фізичні та юридичні особи, а також громадські об'єднання без статусу юридичної особи, які мають право звертатися за отриманням публічної інформації (крім суб'єктів владних повноважень);
- розпорядники інформації – органи та установи, визначені у статті 13 цього ж Закону;
- структурні підрозділи або відповідальні особи розпорядників інформації, які забезпечують доступ до неї.

Відповідно до того ж закону, існує два основних механізми інформаційної діяльності органів державної влади: систематичне оприлюднення інформації та надання інформації за запитами.

Перший механізм передбачає системне та оперативне поширення інформації різними каналами комунікації, таки як: друковані видання, вебсайти органів державної влади, єдиний державний вебпортал відкритих даних, інформаційні стенди та інші способи.

Другий механізм – гарантує реалізацію конституційного права громадян на отримання публічної інформації без обґрунтування причини запиту. Цей механізм забезпечує двосторонній зв'язок між владою та суспільством, дозволяючи громадянам контролювати діяльність органів державної влади та своєчасно отримувати необхідну інформацію.

Перший механізм регулюється у статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Він базується на принципі обов'язкового оприлюднення публічної інформації. Закон визначає чіткі вимоги до змісту, способів і строків оприлюднення інформації. Строки оприлюднення в залежності від виду інформації наведено в Таблиці 2.2.

Таблиця 2.2

Строки оприлюднення інформації

№	Вид інформації, що підлягає оприлюдненню	Механізм оприлюднення	Строк оприлюднення
1	Інформація про організаційну структуру, функції, завдання, фінансові ресурси, використання бюджетних коштів, оплату праці посадових осіб, напрями діяльності органу	На офіційних вебсайтах, у друкованих виданнях, через відкриті дані	Невідкладно, але не пізніше 5 робочих днів після затвердження документа
2	Нормативно-правові акти, акти індивідуальної дії (крім внутрішньоорганізаційних), проєкти рішень, що підлягають обговоренню	Офіційні сайти, публічні платформи для обговорення	Не пізніше як за 10 робочих днів до дати їх розгляду
3	Інформація про структуру та оплату праці керівників державних і комунальних підприємств, установ, організацій	На офіційних вебсайтах підприємств, у відкритому доступі	Щомісяця до 5 числа наступного місяця. Щороку до 1 лютого наступного року.

Продовження Табл. 3.2

4	Інформація про факти, що становлять загрозу життю, здоров'ю або майну громадян та заходи реагування	Будь-якими доступними каналами: офіційні сайти, соціальні мережі, ЗМІ	Невідкладно, одразу після отримання підтвердження або інформації
5	Інша інформація про діяльність органів влади, визначена законом як така, що підлягає оприлюдненню	У відкритих джерелах (вебсайти, відкриті дані. друковані ресурси)	У строк передбачений спеціальними законами або підзаконними актами
6	Проєкти рішень органів місцевого самоврядування щодо земельних ділянок для розгортання комунікаційних чи енергетичних об'єктів	На офіційних сайтах відповідних органів	Не пізніше як за 5 робочих днів до розгляду

По-перше, стаття 15 визначає те, що розпорядники інформації зобов'язані забезпечувати відкритість структурної, фінансової та організаційної інформації про свою діяльність – місію, функції, завдання, напрями роботи, використання бюджетних коштів, розмір оплати праці посадових осіб, а також інформацію про кадрову політику та умови надання публічних послуг.

По-друге, до ключових механізмів інформаційної діяльності належить системне оприлюднення нормативно-правових актів, проектів рішень, звітів, порядку подання запитів, інформації про відкриті дані, графіки прийому громадян і контактні дані посадових осіб.

По-третє, закон передбачає обов'язковість оперативного оприлюднення інформації, що має суспільну значущість, зокрема даних про надзвичайні ситуації, які можуть становити загрозу життю чи здоров'ю людей. Це є складовою механізму інформаційної безпеки та превентивного інформування населення.

Зокрема, стаття 15-1 визначає офіційні друковані видання, як один з елементів механізму системного поширення. Він спрямований на офіційне оприлюднення нормативно-правових актів і рішень органів влади. Такі видання

можуть бути створені Президентом України, Верховною Радою, Кабінетом Міністрів, судовими та іншими державними органами, без залучення журналістської творчості, що забезпечує їх юридичну достовірність. Головною функцією цих видань є доведення до відома громадськості законів і нормативно-правових актів, які набувають чинності з моменту оприлюднення. Закон також забороняє розміщення у таких виданнях реклами чи іншої інформації не передбаченої законодавством [60].

Зокрема, якщо ми говоримо про оприлюднення інформації в мережі інтернет, то є відповідна постанова Кабінету Міністрів України №3 від 04.01.2002 року, яка визначає комплекс правових, організаційних і технологічних засад реалізації відкритості органів державної влади у цифровому середовищі.

Основними каналами інформації про діяльність органів державної влади виступають офіційні веб сайти органів виконавчої влади та Єдиний вебпортал Кабінету Міністрів України, який забезпечує інтеграцію всіх ресурсів органів влади. Координацію технічного супроводу, розроблення регламентів і стандартів інформаційної діяльності здійснює Секретаріат Кабінету Міністрів України. Безпосереднє наповнення сайтів і захист від несанкціонованої модифікації покладено на самі органи виконавчої влади, тоді як контроль кіберзахисту забезпечує Адміністрація Державної служби спеціального зв’язку та захисту інформації України. Персональну відповідальність за достовірність і законність оприлюдненої інформації несе керівник відповідного органу який визначає відповідальних осіб за технічне забезпечення та інформаційне наповнення вебресурсу.

Порядком, зокрема, встановлено обов’язковий перелік відомостей, що підлягають розміщенню. Для центральних органів виконавчої влади – це інформація про завдання, структуру, керівництво, повноваження, контакти, нормативно-правові акти у межах компетенції, плани та проекти регуляторних актів, звіти про їх результативність відомості про адміністративні послуги, консультації з громадськістю, кадрову політику державні закупівлі,

підпорядковані установи, події та вакансії. Вся інформація має оновлюватися невідкладно, але не пізніше ніж через 5 робочих днів після ухвалення або зміни відповідного документа.

Окремо документом встановлює технічні мовні та змістовні вимоги до веб ресурсів зокрема розміщення в доменній зоні GOV.UA використання певних протоколів безпеки DNSSEC та кваліфіковані сертифікатів автентифікації дотримання стандарту доступності ДСТУ EN 301 549:2022, забезпечення коректного відображення для користувачів з порушенням зору, слуху та опорно-рухового апарату. Контент має бути логічно структурованим, зрозумілим, адаптованим для швидкого пошуку із зазначенням альтернативного тексту до графічних елементів.

Порядок також закріплює заборону на розміщення незаконного контенту, реклами (крім соціальної) та політичної пропаганди. Водночас передбачено вимоги до дотримання прав інтелектуальної власності та можливості поширення матеріалів із зазначенням авторства зокрема на умовах відкритих ліцензій Creative Commons [65].

Як вже було зазначено раніше, другим механізмом інформаційної діяльності органів державної влади є надання інформації за запитом. Відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації», запит на інформацію – офіційне звернення запитувача до розпорядника інформації з проханням надати публічну інформацію, що перебуває у його володінні. Закон гарантує можливість подання запиту у будь-якій зручний спосіб – письмово, усно, поштою, телефоном, факсом, або електронною поштою. Етапи подання запиту відображено у Таб. 2.3, а саму процедуру проілюстровано схемою в Додатку А.

Зокрема, Законом встановлено чіткі строки виконання запиту:

– до 48 годин – якщо інформація стосується життя, здоров’я, довкілля чи надзвичайних ситуацій;

– до 5 робочих днів – стандартний строк надання відповіді;

– до 20 робочих днів, якщо запит містить великий обсяг інформації або потребує пошуку великої кількості даних (розпорядник має повідомити про продовження терміну протягом перших 5 робочих днів).

Варто зазначити, що вся інформація надається безоплатно, за виключенням випадків, коли потрібно виготовити копії документів обсягом понад 10 сторінок. В такому випадку запитувач сплачує лише фактичні витрати на копіювання [60].

Таблиця 2.3

Етапи подання запиту на інформацію

№	Етап	Дії
1	Подання запиту	Заявник формулює прохання надати інформацію у будь-якій формі.
2	Реєстрація запиту	Уповноважена особа фіксує дату й зміст запиту.
3	Опрацювання	Відповідальний структурний підрозділ готує інформацію або здійснює її пошук.
4	Прийняття рішення	Запит або задовільняється, або у визначених законом випадках запитувачу відмовляють (наприклад якщо доступ обмежено).
5	Надання відповіді	Здійснюється у відповідній формі у визначений строк.

Отже, механізми інформаційної діяльності органів державної влади є практичними інструментами реалізації державної інформаційної політик, що забезпечують відкритість, прозорість і доступність інформації. Існує два законодавчо визначених механізми: систематичне оприлюднення інформації та надання інформації за запитами. Перший забезпечує постійне оновлення публічних даних через офіційні вебресурси, друковані видання, відкриті портали та інші канали комунікації. Другий в свою чергу гарантує індивідуальний доступ громадян до інформації шляхом подання запиту у будь-якій формі з отримання відповіді у визначений термін.

Сутність комунікації полягає в тому, що вона є багаторівневим і системним процесом, який охоплює як обмін інформацією, так і взаємодію між людьми, організаціями та інституціями для створення спільного розуміння, налагодження довіри та забезпечення ефективної взаємодії між суб'єктами соціального та управлінського процесу.

Сутність інформаційної діяльності органів державної влади полягає у цілеспрямованому створенні, зборі, опрацюванні поширенні та зберіганні інформації, з метою забезпечення ефективного управління, прозорості ухвалення рішень, боротьби з дезінформацією та зміцнення довіри громадян до держави.

Зміст інформаційної діяльності становлять процеси, пов'язані із забезпечення достовірності, повноти, актуальності та аналітичної обробки інформації, а також формуванням позитивного іміджу органів влади й підтриманням стабільності інформаційного простору держави.

Інформаційна діяльність виражається у різних формах, таких як публікації на офіційних веб-ресурсах, сторінках у соціальних мережах, брифінги, пресконференції, інформаційні кампанії та електронні сервіси.

Основними принципами інформаційної діяльності органів державної влади є відкритість, достовірність, законність, об'єктивність, своєчасність, а також захист персональних даних та права громадян на приватність.

Основними функціями інформаційної діяльності є інтеграційна, комунікативна, інструментальна, пізнавальна та організаційно-технологічна.

Існує два законодавчо визначених механізмів інформаційної діяльності органів державної влади: систематичне оприлюднення інформації та надання інформації за запитами. Перший забезпечує постійне оновлення публічних даних через офіційні ресурси. Другий в свою чергу доступ громадян до інформації шляхом подання запиту у будь-якій формі.

РОЗДІЛ 3
ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У РЕГІОНАХ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ (ВЕЛИСЯ) БОЙОВІ ДІЇ, В УМОВАХ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

3.1. Сучасний стан інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії (на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації)

В умовах повномасштабної збройної агресії російської федерації інформаційна діяльність органів державної влади в регіонах набула якісно нового змісту. Обласні державні (військові) адміністрації, районні військові адміністрації та інші територіальні органи центральних органів виконавчої влади виступають ключовою ланкою між центральними органами державної влади і населенням, забезпечуючи не лише доведення управлінських рішень, а й координацію дій органів місцевого самоврядування, сектору безпеки й оборони, гуманітарних штабів та волонтерських ініціатив.

Для регіонів, де ведуться чи велися бойові дії, інформаційна діяльність органів державної влади має виражений кризовий характер. До традиційних завдань – прозорість рішень, інформування про програми підтримки, висвітлення діяльності органів влади – додаються функції оперативного оповіщення про небезпеку, протидія дезінформації, підтримка психологічної стійкості населення, комунікація щодо евакуації, відновлення інфраструктури та соціальних послуг. У цих регіонах інформація часто має безпосередній вплив на безпеку громадян, а помилки чи затримки можуть мати критичні наслідки.

Попри відмінності у безпековій ситуації, більшість обласних військових адміністрацій у прифронтових регіонах демонструють подібну організаційну логіку інформаційної діяльності. Її інституційним ядром зазвичай є департаменти чи управління інформаційної діяльності, які відповідають за вироблення інформаційних меседжів, взаємодію зі ЗМІ, ведення офіційних

сайтів і сторінок у соціальних мережах, моніторинг інформаційного простору та аналітичний супровід рішень керівництва. Діяльність таких структурних підрозділів регламентується єдиною нормативно-правовою базою – законами України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про місцеві державні адміністрації», «Про правовий режим воєнного стану» тощо, що забезпечує загальні стандарти відкритості, підзвітності й інформаційної безпеки для всіх регіонів [6065,].

В контексті інформаційної діяльності органів державної влади для нас цікавим є те, наскільки ефективно відбувається комунікація саме на прифронтових територіях. Відповідно нами було обрано до аналізу інформаційна діяльність Запорізької обласної військової адміністрації, адже переважна частина Запорізької області станом на 2025 рік є окупованою, а інша частина віднесена до територій активних або можливих бойових дій.

Задля формування пропозицій щодо покращення інформаційної діяльності органу державної влади необхідно в першу чергу її проаналізувати. Варто відзначити, що в контексті дослідження нас більше цікавить саме системне та оперативне поширення інформації різними каналами комунікації, адже механізм надання інформації на запит є більш стабільним та деталізованим. Відповідним органом в структурі Запорізької ОВА є Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності.

На початку аналізу вважаємо за необхідне окреслити, які саме нормативно-правові акти регулюють діяльність Департаменту. Для кращого розуміння їх відображено у Таблиці 3.1.

Наступним важливим на нашу думку етапом є аналіз організаційної структури Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності. Наразі Департамент в своєму складі налічує 29 штатних одиниць. Вони розподілені між трьома рівнями управління та шістьма основними організаційними ланками, а саме: два управління (внутрішньої політики та інформаційної діяльності), п’ятьма відділами у їхній структурі та одним сервісним.

Таблиця 4.1

Нормативно-правові акти, що регулюють діяльність Департаменту

Документ	Ключові положення	Вплив на роботу Департаменту
Закон України «Про інформацію»	Визначає види інформації, принципи відкритості та захисту даних; зобов’язує органи влади забезпечувати вільний доступ громадян до інформації, окрім випадків, передбачених законом.	Департамент формує політику відкритості, веде офіційні веб-ресурси та контролює дотримання режиму конфіденційності.
Закон України «Про доступ до публічної інформації»	Установлює процедуру розгляду запитів (5 робочих днів), визначає обов’язкові набори даних для оприлюднення, запроваджує принцип “максимум відкритості за замовчуванням”.	Зобов'язує ДВПІД опрацьовувати запити громадян та своєчасно публікувати плани, бюджети, звіти; формує внутрішні шаблони відповідей та систему статистичного моніторингу.
Закон України «Про центральні органи виконавчої влади»	Визначає цикл державного рішення (ініціювання – аналіз – обговорення – ухвалення –моніторинг)	Стає методологічною основою для розробки регіональних програм, що модеруються управлінням внутрішньої політики.
Закон України «Про місцеві державні адміністрації»	Регламентує правовий статус, структуру, повноваження та порядок діяльності місцевих державних адміністрацій; визначає їхню відповідальність за реалізацію державної політики, у тому числі в інформаційній сфері. Закріплює принципи гласності, підзвітності та забезпечення доступу до публічної інформації.	Визначає підзвітність Департаменту керівництву обласної адміністрації, окреслює його роль як виконавчого органу державної влади на регіональному рівні; формує обов’язок системного інформування населення про діяльність ОВА та ухвалені рішення.
Постанова КМУ № 606 від 18.04.2012	Затверджує рекомендаційні переліки структурних підрозділів ОДА, типові функції та орієнтовну чисельність.	Легітимує сам факт існування ДВПІД, визначає його двоїсту компетенцію (інформаційна діяльність / внутрішня політика) та слугує підставою для штатного розпису, положення й посадових інструкцій.
Закон України «Про правовий режим воєнного стану»	Визначає зміст правового режиму воєнного стану, порядок його введення й скасування, розширені повноваження органів влади та обмеження окремих прав і свобод, зокрема щодо поширення інформації.	У період дії воєнного стану департамент переходить на кризовий формат роботи:, впроваджує посилені правила інформаційної безпеки й оперативне погодження контенту; роз’яснює населенню обмеження й правила поведінки. Зокрема й висвітлює наслідки збройної агресії рф.

Отже, можна зауважити, що такий масштаб відповідає критеріям «середнього» за розміром органу обласного рівня. Де кожна структурна одиниця виконує вузькоспеціалізовані функції. Детальну схему відображено в Додатку Б.

Проте нам варто зосередити увагу саме на управлінні інформаційної діяльності. Управління має в своєму складі 3 відділи: Відділ інформаційного

супроводу та зв’язків зі ЗМІ (5 одиниць), Відділ моніторингу (4 одиниці) та Відділ інформаційно-технічного забезпечення (4 одиниці).

На цьому етапі вважаємо за необхідне проаналізувати керівні ланки. Директор Департаменту здійснює стратегічне планування та координує всі напрями діяльності. Директор має в свою чергу два заступники, які одночасно очолюють профільні управління. Таке поєднання ролей зменшує кількість ієрархічних ланок та скорочує процедуру ухвалення рішень, проте підвищує навантаження на кожного заступника.

Можна впевнено сказати, що відповідно до структури в Департаменті присутні як вертикальні, так і горизонтальні зв’язки.

Вертикальні зв’язки формуються таким чином: Директор – заступник директора/начальник управління – начальник відділу – сектор/фахівці.

Горизонтальні зв’язки в свою чергу забезпечують внутрішню комунікацію на рівні управлінь, відділів, секторів та безпосередньо фахівців.

Можна зробити певний висновок, що Департамент виконує два головних завдання, які доповнюють одне одне: формування обласної політики у сфері публічних комунікацій і забезпечує аналітичний супровід ухвалення рішень. Управління інформаційної діяльності тут відповідає за відкритість і прозорість діяльності обласної влади, охоплюючи моніторинг інформаційного простору, готує медіаконтент та його технічний супровід.

Управління внутрішньої політики в свою чергу формує та корегує взаємодію з громадськими та політичними організаціями й забезпечує цілісність політичного процесу в області. Таким чином кожна структурна одиниця має чітко окреслену компетенцію, а сукупно вони інтегруються у повноцінний цикл збору інформації до її поширення та зворотного зв’язку.

Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності Запорізької ОВА вибудовує публічно управлінську роботу на постійній ієрархічно-горизонтальні взаємодії з керівництвом ОВА. Оперативне узгодження стратегічних рішень проходить через комунікацію директора департаменту з директорами інших департаментів та профільними заступниками

начальника ОВА зокрема й з самим начальником військової адміністрації. В свою чергу начальники управлінь комунікують з начальниками інших управлінь задля отримання інформації та узгодження дій.

Документообіг грунтується на офіційних поштових сервісах таких як Gmail та робочих чатах в месенджерах (переважно What's up). Попри відсутність автоматизованої системи трекінгу підготовлені для публікації матеріали проходять повний цикл погодження з профільними департаментами чи заступниками начальника ОВА в середньому за 20-60 хвилин що свідчить про високу довіру до виконавців і здатність колективу діяти оперативно.

З точки зору корпоративної культури можна відзначити що в Департаменті діє приємна атмосфера. Корпоративна культура поєднує формальне наставництво з неформальною підтримкою на горизонтальному рівні управління. Конфліктні ситуації вирішується методом медіації. Під час виникнення ситуації директор Департаменту особисто допомагає сторонам дійти компромісу уникаючи дисциплінарних заходів і тим самии зберігаючи командну згуртованість.

Доступ виконавців до стратегічних та тактичних пріоритетів забезпечують щомісячний медіаплан у якому на кожен день зазначено місце і час події, відповідальних осіб та форму висвітлення того чи іншого заходу. Така прозорість підсилює залученість працівників і формує чітке розуміння їхньої ролі та дозволяє планувати свій розклад робочого дня. Більшість інформаційних рішень ініціює керівництво департаменту та військової адміністрації, однак суттєву частку тем формують зовнішні запити громадськості та медіа.

Попередній аналіз забезпечує відділ моніторингу, що відстежує згадування сторінок начальника Запорізької ОВА та самої адміністрації у соціальних мережах фіксуючи тональність коментарів, охоплення та географію обговорень. Зібрані показники визначають які меседжі слід посилити. Паралельно відділ моніторингу відслідковує ефективність публікації від кількісних показників переглядів до якісних реакцій аудиторії – і, за потреби, ініціює підготовку коригуючих матеріалів упродовж декількох годин

Контроль виконання базується на щоденних індивідуальних звітах де кожен спеціаліст детально описує виконані завдання із зазначенням формату. Приклад звіту наведено в Додатку В. Це дозволяє керівництву бачити фактичне навантаження і перерозподіляти ресурси.

Запуск кожної комунікаційної компанії фіксується розпорядженням директора Департаменту, де визначається періодичність виходу матеріалів, тривалість компанії та відповідальні виконавці. Така нормотворча діяльність забезпечує прозорість витрачання ресурсів та створює основу для подальшого вимірювання ефективності. Дані моніторингу та щоденних звітів дозволяють коригувати стратегії у реальному часі, що особливо важливо для регіону який живе в умовах постійної безпекової нестабільності.

Отже, на цьому етапі варто проаналізувати, через які канали комунікації здійснює свою інформаційну діяльність Запорізька ОВА. Згідно з Порядком оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади, затвердженим урядом основним інформаційним ресурсом є офіційний сайт Запорізької ОДА/ОВА, який знаходить за доменом zoda.gov.ua [27].

В свою чергу, для більш оперативного інформування, особливо про оголошення та скасування повітряної тривоги в місті Запоріжжі та Запорізькій області використовуються офіційний канал адміністрації в месенджері Telegram [23]. Для резервного використання постійно ведеться відповідний офіційний канал в месенджері WhatsApp [24]. Зокрема, адміністрація має офіційні сторінки в соціальних мережах, таких як Facebook та Instagram [25, 26]. Варто відзначити, що всі платформи, окрім Instagram, мають пряме посилання на повну версію повідомлення на офіційний сайт. Повідомлення розміщене на всіх платформах, окрім сайту є скороченою версією повного повідомлення на сайті. Варто відзначити, що фото- та відео-супровід до кожного повідомлення ефективно адаптовано до вимог кожної з платформ, на яких вони публікуються. Всі сторінки легко знайти на сторінці пошуку в тій чи іншій платформі за тегом «Запорізька ОДА» або «Запорізька ОВА».

Задля того, щоб більш детально зрозуміти інформаційну діяльність, нами було проведено контент-аналіз за першу половину жовтня 2025 року на офіційній платформі – сайті Запорізької ОВА. Можна зробити попередній висновок, що інформаційна діяльність Запорізької ОВА відображає цілеспрямовану, багаторівневу та швидко адаптовану систему комунікації, що поєднала в собі кризові та стратегічні елементи управління. Тематична структура, яку можна простежити узгоджується з основними пріоритетами державної гуманітарної, інформаційної та соціальної політики. Матеріали можна окреслити комунікаційною рамкою «людина, держава, суспільство, добробут, історична пам'ять». Відповідно можна виділити шість головних напрямків інформаційної діяльності (узагальнену таблицю наведено в Додатку Д):

1. Ветеранська політика й вшанування Захисників і Захисниць України
2. Освіта та формування безпечного освітнього середовища в регіоні
3. Культура і культурно-гуманітарні ініціативи
4. Соціальна підтримка, допомога ВПО та безбар'єрність середовища
5. Офіційна комунікація керівництва ОВА (брифінги та офіційні заяви)
6. Розвиток економічної стійкості та Діалог влади і бізнесу.

Окрім цього, варто зауважити, що стабільно, тобто щодня о 7:00 на сайті з'являється інформація про оперативну ситуацію в регіоні з наслідками та кількістю ворожих обстрілів, що є вичерпним для розуміння. Приклад надано в Додатку Г [55].

Щодня в проміжку між 8:55 та 8:59 на всіх платформах, окрім сайту публікується нагадування про загальнонаціональну хвилину мовчання. Якщо в Instagram це публікується у форматі розповіді, то на інших платформах – з відео та текстом-нагадування [77].

Зокрема, о 9:15 на сайті щодня з'являється інформація про стан радіаційного фону в контрольних точках Запорізької області [54]. Регулярність таких публікацій дозволяє мешканцям регіону розуміти в який час виходить та чи інша інформація, яка є суспільно необхідною. Щодня, на сайті Запорізької ОДА публікується й вечірнє звернення Президента України.

Ще однією постійною рубрикою є «Допомога військовим», в якій начальник Запорізької ОВА щотижня звітує про кількість техніки та обладнання, яке було протягом тижня передано військовим [80]. Традиційно ця публікація виходить в неділю, на сторінках в соціальних мережах начальника ОВА та поширюється на ресурсах самої ОВА. Це відповідає принципу прозорості, відкритості та соціальної значущості інформаційної діяльності органів державної влади.

Інший регулярний проєкт, який яскраво відображає це принцип – «Підсумки тижня», які у форматі відеозвернення щотиждня, в п'ятницю підбиває начальник ЗОВА, окреслюючи найбільші події, що відбулися в регіоні за тиждень [81].

Таке розмаїття тем демонструє збалансований розподіл між емоційно-гуманітарними й інституційно-управлінськими напрямами, що дозволяє органу державної влади одночасно працювати із суспільними настроями та підтримувати довіру до державного управління. Структуру тематики наведено в діаграмі на Рис. 3.1, що відповідає співвідношенню популярності тем.

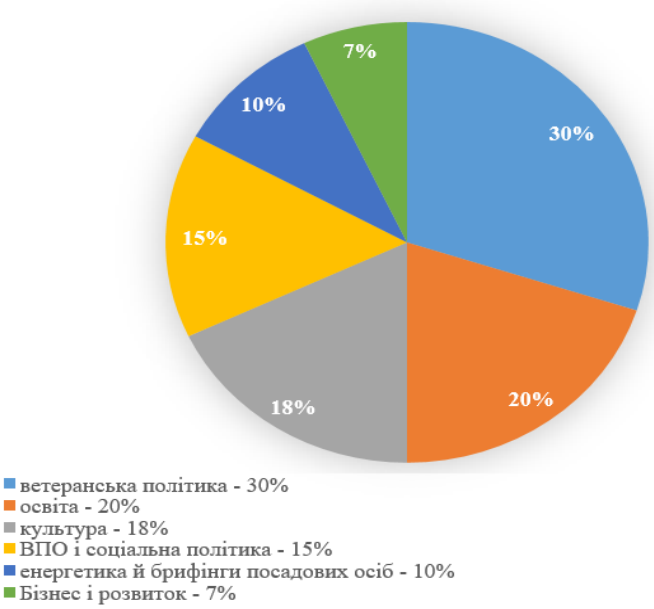

Рис. 3.1.Діаграма структури тематики публікацій Запорізької ОВА

Найбільшу частку контенту становлять матеріали, що присвячені вшануванню *військових, ветеранському руху, героїзації Захисників і Захисниць*

України, зокрема, й питанням їхньої реабілітації та грантових програм. Варто відзначити, що публікації цього блоку виконують одразу декілька функцій: меморіальну, просвітницьку, соціально-терапевтичну й мотиваційну. Окремо варто відзначити тему адаптивного спорту для ветеранів, яка не тільки підсвічує спортивні здобутки ветеранів, а й заохочує їх до участі в обласній програмі безоплатних занять для ветеранів та членів їхніх родин [50].

Кожен матеріал побудований за принципом емоційно-раціонального поєднання, тобто містить в собі, як факти, так й цитати ветеранів та ветеранок, родин загиблих Захисників і Захисниць та посадових осіб Запорізької ОВА та громад. Такий формат дозволяє одночасно інформувати й впливати на рівень емоційної стійкості.

Прикладами інформування про державні та обласні програми підтримки та соціально-комунікативного відновлення є публікації про грантові можливості для реабілітацію для ветеранів та ветеранок, зокрема про програми протезування, безоплатного лікування та спорту.

Другою за поширенням темою є *освіта* в Запорізькому регіоні. Близько п’ятої частини всіх публікації присвячені цій сфері та мають не лише інформативний, а й символічний вимір. Освіта та розвиток екосистеми «Безпечна освіта офлайн» стала утвердженням цієї сфери як простору надії та продовження життя навіть у прифронтовому регіоні [45].

Матеріали цього напряму демонструють зміщення акцентів з навчального процесу на безпечне середовище, зокрема відкриття «підземних» шкіл, ремонт укриттів в школах, відкриття цифрових освітніх центрів та садочках та інтеграцію предмету «Захист України» у шкільну програму. Виокремлюється характерна оптимістично-підтримувальна тональність публікацій, що формує суспільну впевненість у здатності освітньої системи функціонувати за будь-яких умов.

Зокрема, такі тексти є комунікаційною реалізацією державної ініціативи щодо повернення дітей до офлайн-освіти і водночас повернення сімей, що виїхали з регіону через повномасштабне вторгнення. Додатково можна

визначити й прояв стратегічного комунікаційного менеджменту, спрямованого на зміцнення довіри до освітньої сфери.

Третім є сегмент *культури*, як елементу стійкості й патріотизму. Публікації за цим напрямом виконують роль соціокультурного інструменту консолідації, у якому поєднують пам’ять, творчість, естетику та ментальне (психологічне) розвантаження мешканців прифронтового регіону.

Зміст матеріалів включає в себе не просто інформаційне повідомлення чи новину про виставки чи інші культурні події, а створення послідовного наративу про незламність української культури, яка об’єднує країну.

В цих публікаціях важливий компонент відіграє саме візуальний компонент – фото й відео, на якому зафіксовано не лише самі події, а й емоційний стан учасників, що підсилює ефект присутності й автентичності.

Четвертою є тема *соціальної підтримки та безбар'єрності.* Переважно за цією темою присутні програми пов’язані з діяльністю Міністерства соціальної політики, реалізацією державних та обласних програм для ВПО та ініціативами з безбар’єрності в громадах регіону [53]

Характерна особливість цих текстів – зрозумілість й практичність, тобто кожен матеріал не лише інформує, а й пояснює алгоритм дій для громадян. Цей вид інформування формує практичну довіру, коли комунікація держави набуває функції не просто декларативної, а сервісної.

Офіційна комунікація через брифінги є не менш популярною темою. Зокрема, брифінги начальника Запорізької ОВА та профільних посадовців займають окреме місце в інформаційній діяльності, адже є одним з центральних каналів інформування й роз’яснення про управлінські рішення для ЗМІ. Формат брифінгу забезпечує відкритість, підзвітність й контроль з боку громадськості, а також дозволяє сформувати перелік тем, які варто висвітлити найближчим часом, спираючись на зацікавленість ЗМІ [49].

Варто відзначити, що задля проведення брифінгів за різними напрямами, було створено медіацентр при Запорізькій ОВА, який став платформою для спілкування ЗМІ з представниками влади, комунальних підприємств та інших

установ щодо нагальних питань чи повідомлень про зміни в законодавстві чи процедурах. Відповідно через цю платформу запит на комунікацію формують як ЗМІ, так і організації чи органи, які бажають виступити з офіційною заявою.

У першій половині жовтня тематика брифінгів охоплювала питання енергетичної безпеки, підготовки до зими, реконструкції медичних закладів та оновлення соціальних програм. Стиль публікацій – офіційно діловий, без емоційних акцентів, проте з високим рівнем конкретики. Саме це, на нашу думку, забезпечує інформаційну надійність, відкритість та підсилює довіру до офіційних джерел.

Зокрема, важливою є й *рубрика проєкту «Діалог влади та бізнесу»*. Періодичність цієї рубрики (щоп'ятниці) свідчить про активну комунікаційну роботу з бізнесом прифронтового регіону. Серед головних тем – інформування про компенсації, гранти, програми для експортерів та підтримку крафтового бізнесу [44].

Отже, контент-аналіз дозволяє зробити певний висновок, що структура контенту Запорізької ОВА відображає дотримання ключових принципів державної інформаційної політики – відкритості, достовірності, та суспільної значущості, що особливо важливо для прифронтового регіону. Публікації поєднують оперативне інформування з формуванням ціннісних орієнтирів, спрямованих на зміцнення довіри та соціальної стійкості.

Домінування гуманітарних тем, таких як ветеранська політика, освіта та культура, зумовлене контекстом війни, адже інформація виконує не лише комунікативну функцію, а й психологічну. Через вшанування пам'яті Захисників і Захисниць, історії ветеранів та культурні події орган державної влади вибудовує наратив вдячності, пам'яті й незламності. Освітні й культурні матеріали формують у мешканців регіону відчуття «нормальності» життя та віри у відновлення.

Важливою складовою інформаційної діяльності залишаються брифінги, які забезпечують підзвітність та відкритість влади прифронтового регіону. Водночас збільшення кількості матеріалів, присвячених економічним

ініціативам, засвідчує перехід до розвитку та підтримки бізнесу навіть у кризових умовах прифронтового регіону. Загалом інформаційна діяльність Запорізької ОВА виконує важливу функцію консолідації суспільства через поєднання раціональної управлінської комунікації та гуманітарної складової, що формує позитивну ідентичність регіону та довіру до органу державної влади.

Для того, щоб краще зрозуміти особливості комунікації, вважаємо за необхідне порівняти інформаційну діяльність двох органів державної влади у прифронтових регіонах: Запорізької ОВА та Харківської ОВА. Це дозволить нами виявити регіональні відмінності у підходах до інформування населення та тематичну спрямованість комунікації. Обидва органи державної влади функціонують у кризових умовах, де інформаційна політика виконує не лише комунікативну функцію, а й стабілізаційну та дезінформаційну.

Упродовж першої половини жовтня 2025 року обидві адміністрації системність діяльності, проте обсяг опублікованої інформації у Запорізької ОДА значно більше і частіше, ніж у Харківської [27,48]. Щодня на офіційних ресурсах публікують ранкові звернення про оперативну військову ситуацію в регіоні та вечірнє звернення Президента України. Змістовне наповнення публікацій засвідчує різні комунікаційні пріоритети, що обумовлено особливостями безпекового, соціального та інформаційного контексту кожного з регіонів [52, 55].

Особливістю і відмінністю Запорізької ОВА є щоденне інформування про стан радіаційного фону в регіоні, що зумовлено окупацію Запорізької АЕС. В Харківській області, АЕС немає, відповідно це і вливає на наявність цієї тематики.

Харківська область свою особливість в тому, що ОВА регулярно інформує про процеси розмінування на території регіону. Це як щоденні довідки, так і щотижневі брифінги посадовців [46, 51].

Якщо ж говорити про звичне наповнення, попри схожу модель, в Харківській ОВА сформовано власні інформаційні пріоритети. Найбільшу

частку становлять публікації про ветеранську політику та соціальну підтримку, що відображає гуманітарний фокус регіону після деокупації.

Щодо схожих пріоритетних блоків, їх залишається два – підтримка ветеранів та гуманітарно-соціальна підтримка. В тематичному блоці ВПО, обидві адміністрації демонструють схожі показники – 8 публікацій у Харківської ОДА та 9 у Запорізької. Контент має сервісно-інструктивний характер, містить алгоритми отримання допомоги, компенсацій чи соціальних послуг. Національний проєкт «Діалог влади та бізнесу» триває в обох регіонах, з відповідною періодичністю – один раз на тиждень [56].

Порівняльний аналіз свідчить, що обидві адміністрації зберігають регулярність інформаційної діяльності та передбачуваність комунікації, але розставляють пріоритети відповідно до локальних викликів. Якщо для Запорізької області інформаційна діяльність концентрується навколо енергетичної безпеки, гуманітарної підтримки та морального згуртування, то для Харківської – навколо відновлення, розмінування та соціальної реінтеграції прифронтових регіонів. Проте, обидва органи державної влади активно використовують наративи героїзації військових та соціальних ініціатив, як інструменту посилення відчуття присутності держави, влади, підтримки на прифронтових територіях. Таблицю-порівняння кількості публікацій за ключовими темами надано в Додатку Е.

Після того, як ми провели контент-аналіз публікацій, вважаємо за необхідне описати механізм підготовки до публікації контенту на відповідних платформах та його адаптації. Відповідно нам треба розділити всі публікації на декілька категорій: власна публікація, репост та репост з підводкою.

Категорія репостів та репостів з підводкою властива лише для соціальних мереж. Проте, звісно, найбільше охоплень публікації набирають саме в месенджері Telegram та соціальній мережі Facebook. Саме на цих платформах зазвичай є можливість робити репост зі сторінок чи каналів начальника Запорізької ОВА, Президента України, Прем’єр-міністра України чи інших посадових осіб або органів державної влади. Якщо це репост з підводкою, то

начальником управління визначається відповідальний фахівець, які підготує короткий текст та зробить репост на офіційні канали.

В свою чергу, ми можемо поділити власні публікації на підкатегорії (повну схему-класифікацію надано в Додатку Ж):

- публікація з фото;
- публікація з відео;
- публікація опрацьованої інформації від інших структурних підрозділів чи органів/організацій.

Механізм публікації опрацьованої інформації від інших структурних підрозділів чи органів/організації досить простий на нашу думку, адже будь-яка організація чи структура може надіслати лист з проханням розміщення інформації чи проведення інформаційної кампанії на сторінках ОВА. Лист з інформацію через канцелярію ОВА направляється до відповідного управління інформаційної діяльності. В свою чергу, рішення про публікацію приймаються начальником управління, після чого інформацію передають відповідальному фахівцю, якій здійснює адаптацію інформації до стилю публікацій ЗОВА та готує повний матеріал додаючи ілюстративний матеріал, який надає організація чи структура, що його направила.

Варто відзначити, що власні публікації з фото чи відео теж умовно можна поділити на ті, інформацію для написання яких надають повністю профільні департаменти чи управління та ті, які повністю готують співробітники Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності.

Відповідно, інформацію для розміщення, профільні департаменти Запорізької ОВА надсилають у різних форматах: одні департаменти через пошту разом з вкладеними фото, інші напряму начальнику управління інформаційної діяльності через месенджери. На нашу думку, це робить певний дисбаланс в комунікації та контролі підготовки інформації до публікації.

Варто окремо звернути увагу на механізм підготовки власних матеріалів, яку здійснюють співробітники Департаменту, а саме відділу інформаційного супроводу та зв’язків зі ЗМІ та відділу інформаційно-технічного забезпечення

(структуровану схему подано в Додатку З). Умовно цей процес можна поділити на дев’ять послідовних етапів, які взаємопов’язані в єдиний цикл інформаційного виробництва.

Першим етапом є формування теми матеріалу. Підставою до цього слугують розпорядження начальника Запорізької ОВА, його профільного заступника або директора Департаменту. На цьому етапі відбувається визначення ключового інформаційного приводу, теми події чи ініціативи, яку варто висвітлити. На цьому ж етапі відбувається попереднє формування цільової аудиторії та очікуваного комунікаційного ефекту.

Другим етапом виступає підготовка й планування зйомки, за яке відповідає начальник управління інформаційної діяльності. Він узгоджує з організаторами час, локацію, формат зйомки та технічні умови. На цьому ж етапі визначається форма публікації майбутнього матеріалу – текстового, фото- або відеоконтенту, що залежить від характеру події та потреби в подальшому публічному висвітленні. Зокрема, в це же момент формуються внутрішні інструкції для знімальної групи, які включають правила поведінки на локації та вимоги до візуального оформлення.

Третім етапом є узгодження запланованого заходу з профільними департаментами чи управліннями, громадами або іншими партнерами. Цей етап має інформаційно-аналітичний характер і передбачає отримання попередніх довідок щодо локації, змісту заходу, складу учасників, присутніх посадовців та контексту події. Саме тут формується фактологічна база, на якій згодом ґрунтується підготовка пресматеріалу.

Четвертим етапом можна назвати затвердження та внесення заходу до медіаплану департаменту, який виконує функцію внутрішнього календаря подій. У медіаплані зазначаються: дата і час події, місце проведення, форма висвітлення, відповідальні виконавці, координатори організаторів чи профільних департаментів, перелік запрошених посадовців а також формат зйомики. Додатково фіксується й інформація про транспортне забезпечення. Після проведення події в цю ж таблицю вносяться гіперпосилання на відзняті

матеріали, фотоархіви та вже опубліковані тексти (приклад форми наведено в Додатку И).

На *п'ятому етапі* знімальна група безпосередньо вирушає на локацію, де здійснює повну фото- та відеофіксацію події, збирає коментарі, уточнює цитати посадових осіб і збирає необхідну додаткову інформацію для текстового матеріалу. Цей етап поєднує технічну, аналітичну та комунікативну роботу.

Шостим етапом є підготовка текстового та візуального матеріалу. Співробітники відділу інформаційного супроводу та зв'язків зі ЗМІ готують основний текст, визначають ключові меседжі, обирають цитати, формують лід та заголовки. В той же час, відділ інформаційно-технічного забезпечення займається обробкою фото та відео-матеріалів, монтажем та брендуванням згідно єдиним комунікаційним стилем Запорізької ОВА.

Після створення первинного матеріалу, відбувається *сьомий етап* – його узгодження з профільними департаментами, управліннями або відповідальними посадовцями. Цей етап є одним з ключових, адже відбувається верифікація матеріалу щодо фактажу, та оцінки можливості публікації, зокрема перевірка ключових меседжів. У разі необхідності, матеріал доопрацьовується відповідно до зауважень.

Восьмий етап передбачає фінальну редакційну підготовку до публікації. Відповідальний за текст, скорочує його до публікаційного формату та адаптує до різних платформ. Завдяки цьому забезпечується єдність контенту при його мультиплатформовому поширенні.

Заключним етапом є публікація узгодженого матеріалу. У визначений час, погоджений із директором Департаменту, співробітники управлінь здіснюють публікацію на офіційному сайті Запорізької ОВА, після чого вже у соціальних мережах. Кожна вторинна публікація на платформах публікація обов'язково супроводжується посиланням на повну версію матеріалу на офіційному сайті,що гарантує збереження єдиного джерела офіційної інформації.

Можна зробити висновок, що цей механізм забезпечує чітку послідовність, підзвітність і контрольованість усіх етапів створення інформаційного продукту.

Його структурованість допомагає підтримувати високий рівень довіри до офіційних комунікацій, забезпечує оперативність поширення інформації про діяльність Запорізької ОВА.

Для аналізу практичного прикладу нами було обрано брифінг начальника Запорізької ОВА, які виступають однією з ключових форм реалізації механізмів інформаційної діяльності органів державної влади. Вони поєднують у собі елементи кризової комунікації, оперативне інформування населення та формування довіри до влади через безпосередній контакт зі ЗМІ.

Першим етапом голова Запорізької ОВА визначає тему, або тематичні блоки брифінгу, а також дати проведення. Як правило, ці теми безпосередньо корелюються із поточним суспільним порядком денним – підготовкою до опалювального сезону, станом енергетичної інфраструктури, підтримкою ВПО та результатами гуманітарних ініціатив. Зокрема, вибір теми здійснюється з урахуванням актуальних викликів та інформаційних потреб громадян, щоб забезпечити високий рівень суспільного інтересу.

Після затвердження теми, начальник управління інформаційної діяльності разом з директором Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності ЗОВА формує анонс та форму акредитації для ЗМІ, що поширюється в офіційних каналах комунікації зі ЗМІ. Приклад форми наведено в Додатку К.

Після погодження дати і теми протокольною службою, журналістам, що подали заявку на акредитацію надається повна інформація про місце проведення брифінгу. З міркувань безпеки, ця інформація оприлюднюється лише за кілька годин до початку заходу, що відповідає чинним безпековим вимогам.

Паралельно з цим відбувається змістова підготовка інформації для виступу начальника Запорізької ОВА. Профільні департаменти, в залежності від теми брифінгу, готують розширені інформаційні довідки із статистичними даними, показниками виконання програм, аналітикою та основними проблемними питаннями.

На основі цих даних співробітники управління інформаційної діяльності формують тези виступу начальника ЗОВА, які містять ключові меседжі та

верифіковані дані. Одночасно до медіаплану Департаменту додається інформація про запланований брифінг.

У день проведення брифінгу, після основного виступу, за модерації представника управління інформаційної діяльності, надається слово журналістам для уточнюючих питань.

Після завершення брифінгу співробітники управління інформаційної діяльності здійснюють оперативну підготовку матеріалу – текстової новини з відео. Надалі цей матеріал проходить внутрішнє погодження з профільним Департаментом. Після остаточного узгодження, директор Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності затверджує матеріал до публікації. Публікація здійснюється насамперед на офіційному сайті ЗОВА, після чого матеріал поширюється в соціальних мережах із зазначенням на першоджерело. Оперативність публікації є ключовим показником ефективності – у середньому, це 2-3 години після завершення брифінгу.

Завдяки структурованому процесу підготовки, який охоплює всі етапи, Департамент забезпечує принцип відкритості, достовірності й оперативності, що є базовим, для ефективної комунікації в умовах діяльності органу державної влади на територіях, де ведуться (велися) бойові дії. Брифінг, як форма прямої комунікації влади із суспільством слугує інструментом зміцнення довіри до органу державної влади.

Узагальнюючи, результати аналізу різних аспектів, можна стверджувати, що інформаційна діяльність Запорізької обласної військової адміністрації демонструє чітко сформовану, інституційно та нормативно вмотивовану модель комунікації, що поєднує кризові та планові механізми управління. Структура, що відповідає за комунікацію, а саме Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності працює з чітким розподілом функцій між підрозділами, налагодженими вертикальними та горизонтальними зв’язками та узгодженими процедурами верифікації інформації. навіть за умов наближеності фронту та певних обмежень, збережено регламентність та підзвітність процесів від планування до моніторингу публікацій після оприлюднення.

Контент-практики Запорізької ОВА орієнтовані на прозорість та відкритість, зокрема, й соціальну стійкість. Це щоденне оперативне інформування, тематичні публікації про програми соціальної підтримки та брифінги керівництва.

Організаційний механізм підготовки власних публікацій має цикл, що складається з дев'яти етапів, що включають обов'язкове узгодження публікації перед її поширенням.

3.2. Основні чинники оптимізації інформаційної діяльності органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії (на прикладі Запорізької обласної військової адміністрації)

Аналізуючи сучасні виклики, що постають перед органами державної влади на прифронтових територіях, можемо стверджувати, що оптимізація інформаційної діяльності набуває стратегічного значення. Проведений у попередньому підрозділі аналіз діяльності Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності Запорізької ОВА, доводить що в Департаменті сформовано ефективну, проте часткового фрагментовану систему управління інформацією. Водночас виявлено низку проблемних аспектів, пов'язаних з відсутністю сучасних єдиних цифрових рішень для провадження інформаційної діяльності.

Однією з ключових проблем, які було виявлено під час аналізу практичної діяльності Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності Запорізької ОВА, є відсутність уніфікованої системи подання інформації від профільних департаментів, управлінь та громад.

Наразі передача інформації відбувається у різних форматах –через електронну пошту, месенджери чи внутрішні листи. Це призводить до фрагментарності комунікації, втрати термінів публікації, збільшення часу на її опрацювання та іноді дублювання інформації.

Однією з найбільших складностей є відсутність в наданій інформації узгоджених цитат профільних керівників та учасників тих чи інших заходів, а іноді й відсутність фотоматеріалів. У результаті співробітники управління інформаційної діяльності змушені витрачати додатковий час на уточнення або повторні запити, що знижує оперативність поширення відкритої інформації та може вплинути на недотримання принципів відкритості та своєчасності, що визначені Законом України «Про інформацію» та Законом України «Про доступ до публічної інформації».

Крім того, відсутність єдиної вхідної точки подання інформації унеможливлює повноцінний моніторинг виконання Департаментом своїх інформаційних зобов'язань. Відповідно не існує механізму, який би дозволяв чітко відслідковувати: коли надійшов матеріал, на якому етапі опрацювання він перебуває, хто зі співробітників управління інформаційної діяльності відповідальний за його опрацювання та коли він буде опублікований.

Таким чином, головна проблема – **відсутність централізованої точки входу інформації,** з фіксацією ключових етапів опрацювання.

Для усунення зазначеної проблеми пропонується створити цифровий механізм централізованого прийому інформаційних матеріалів, тобто так званий «Content Gate». Цей механізм має виконувати роль єдиної точки подачі, реєстрації та первинної верифікації інформації, що надходить від департаментів, управлінь та інших структурних підрозділів.

Основна мета Content Gate - стандартизація процесу надання інформації задля підвищення її якості, достовірності та своєчасності. Кожен департамент чи громада повинні будуть надати інформацію протягом 2 днів, включно з днем, коли було проведено захід.

У кожному поданому матеріалі мають обов'язково міститися:

- узгоджені цитати профільного керівника, а також одного з учасників заходу (із зазначенням ПІБ та посади);
- коротка інформація про захід;
- гіперпосилання на фото- чи відеоматеріали;

– контактна особа для уточнення інформації.

Загальний механізм наведено в Додатку Л. З технічної точки зору реалізацію доцільно здійснювати з використанням хмарних технологій. Для первинного збору даних із автоматичною реєстрацію часу та автора доречно використовувати Google Forms інтегровані з Google Sheets та загалом Google Drive та OneDrive для зберігання даних. Пропозиція форми надано в Додатку М.

Впровадження системи Content Gate має кілька очікуваних результатів. Передусім це суттєве скорочення часових витрат на опрацювання інформаційних матеріалів. В середньому, на нашу думку, це дозволить зменшити тривалість погодження й підготовки публікації у середньому на 30-40%, що особливо важливо для дотримання вимог оперативності поширення достовірної інформації.

Крім того, створення єдиної точки входу інформації дозволить забезпечити єдиний інформаційний простір взаємодії між усіма структурними підрозділами, департаментами та управліннями. Це, зокрема, дозволить краще формувати контент у єдиному стилі, що підвищить комунікаційну впізнаваність органу державної влади.

Функціонування системи Content Gate, також сприятиме формуванню внутрішнього цифрового архіву інформаційних матеріалів, у якому кожен документ буде прив’язаний до дати, джерела та відповідального співробітника. Це в свою чергу формує інституційну пам’ять органу державної влади, яка є основою сталого розвитку інформаційної політики навіть за умов кадрових змін.

Ще однією з проблем, які можна виокремити – **відсутність унфікованого інтерактивного простору** для планування, моніторингу та координації публікації. Наразі календар інформування ведеться у вигляді медіплану у форматі Google Sheets, не має інтерактивної структури та не відображає статусів публікації у режимі реального часу. Це створює ризик втрати актуальності інформації, порушення строків та відсутності цілісної картини інформаційного навантаження. Крім того, при наявності великої кількості матеріалів, не існує можливості оперативно визначити:

- які матеріали вже опубліковані;
- які перебувають на погоджені;
- які заплановані;
- які притримано за певних причин.

Для усунення зазначених проблем пропонується створити єдиний дашборд для всіх публікацій, який буде виконувати функцію внутрішньої аналітичної панелі для координації роботи всіх підрозділів Департаменту. Зокрема, цей дашборд стане інструментом цифрової інтеграції, дозволить в реальному часі відстежувати етапи підготовки контенту, терміни підготовки та публікації, автоматично збирати статистику KPI та забезпечити повну прозорість інформаційного процесу – від планування до публікації. Важливо, що керівництво матиме можливість здійснювати моніторинг навантаження, ефективність й результативність співробітників Департаменту. Механізм реалізації роботи дашборд наведено в Додатку Н.

Дашборд має містити такі основні поля:

- тема/назва публікації;
- дата події;
- запланована дата публікації;
- відповідальний виконавець;
- посилання на фото/відео;
- статус (в роботі/ погоджено/готується/опубліковано);
- посилання на публікацію (сайт та соціальні мережі).

Технічною основою дашборду може виступати такі платформи, як Notion, Airtable, Trello або інший інструмент з підтримкою інтерактивних таблиць, фільтрів і систем статусів. Зокрема, для інтеграції треба використовувати Google Workspace, для спільного календаря, пошти та сховища для фото чи відео.

Для користувачів треба сформувати три рівні доступу – адміністративний, редакторський та виконавчий. Для адміністративного рівня, буде повний доступ, зокрема аналітика та KPI. Редакторський рівень доступу у начальника управління для коментарів та додавання нових змін до публікації. Виконавчий

рівень матиме в доступі внесення інформації, прикріплення файлів та зміну статусів публікації. Кожна публікація матиме унікальний ідентифікатор і прив’язку до відповідального виконавця, що створить систему персональної підзвітності в межах Департаменту.

Відповідно, якщо ми говоримо про очікувані результати, то впровадження дашборду планування та контролю публікацій дозволить суттєво підвищити рівень організаційної злагодженості, забезпечити оперативну взаємодію між структурними підрозділами та створити прозору систему моніторингу результативної інформаційної діяльності.

Третьою, на нашу думку, є проблема **відсутності** в Департаменті, а саме в управлінні інформаційної діяльності **уніфікованого механізму оцінювання ефективності роботи фахівців**. Обсяг виконаних завдань хоча й відображається у звітах, проте зазвичай визначається візуально – за кількістю публікацій або участі у виїздах, без врахування складності, змістовності чи рівня відповідальності.

Така ситуація може призвести до суб’єктивності оцінки, нерівномірного розподілу завдань і відсутності чіткої системи мотивації. При цьому різні типи матеріалів – від коротких рерайтів до повноцінних відеопроєктів вимагають різних зусиль, проте публікуються майже однаково. Це знижує мотивацію працівників до підготовки більш складних і творчих матеріалів, які потребують виїзду та комунікації з героями.

З метою підвищення ефективності управління командою та створення прозорої системи оцінювання планується впровадити внутрішню шкалу оцінювання KPI, що базується на визнанні різної «ваги» кожного матеріалу. Система не враховує часові, або технічні витрати, натомість ґрунтується на складності, глибині аналітичної роботи та рівні залучення виконавців у процес підготовки матеріалів.

Механізм, який ми пропонуємо ж досить простим. Для забезпечення об'єктивності, кожному типу матеріалу присвоюється умовна оцінка, яка

відображає його значущість у структурі діяльності управління. Пропозиції щодо оцінювання різних типів матеріалів надано в Додатку О.

Впродовж місяця, кожен співробітник фіксує виконані матеріали у внутрішньому звіті або в дашборді, зазначаючи їхній тип. Наприкінці звітного періоду підсумковий бал визначається автоматично, як сума балів за виконані матеріали. Керівник управління візуально підтверджує якість виконання робіт, після чого дані враховуються для формування індивідуального рейтингу.

Щомісяця фахівці отримують індивідуальний рейтинг, який формується за сумою набраних балів.

Рівні ефективності ми пропонуємо класифікувати наступним чином:

– високий рівень ефективності – понад 270 балів;
– середній рівень ефективності 200 - 270 балів;
– базовий рівень ефективності – до 200 балів.

Рейтинг виконує лише мотиваційно аналітичну функцію, тобто дозволяє виявити перевантаження або недовантаження працівників, що визначити потребу в перерозподілі завдань і стимулювати активність через внутрішню конкуренцію.

Запровадження цієї моделі може здійснюватися у межах вже розробленого нами дашборду планування публікацій, шляхом додавання окремої вкладки «KPI-рейтинги». Працівники щотижня фіксуватимуть свої підготовлені матеріали у формі, а дашборд автоматично буде порахувати суму балів і додавати рейтинг за місяць. Директор Департаменту матиме доступ до узагальненої аналітики – середнього балу відділу, динаміки активності, співвідношення складних і базових матеріалів.

Для зручності можна додати візуальну шкалу активності (індикатор активності у вигляді стовпчикової діаграми) або автоматичне підсвічування кольором співробітників з найвищими показниками.

Зокрема, у перехідний до дашборду та повної цифровізації управлінських процесів період доцільно застосовувати уніфікований звіт у форматі Google

Sheets, який дозволить вести системний облік виконаних завдань співробітниками управління інформаційної діяльності.

Цей інструмент не потребує додаткового програмного забезпечення, лего оновлюється та забезпечує повний колективний доступ, відповідно і принцип відкритості державної служби.

Зокрема, така форма надає змогу поєднати простоту ручного обліку з базовими елементами цифрової аналітики й автоматичним підрахунком балів та зведеною статистикою.

Таблицю пропонується створювати на Google Диску Депаратменту, в теці на кожен місяць, де буде перший аркуш статистики зі стовпчиковою діаграмою та таблицею статистики, за аналогією, як в Додатку П. Ця статистика буде формуватися з інших аркушів індивідуальних звітів, приклад якого надано в Додатку Р .

Якщо говорити про очікувані результати, то, на нашу думку, запровадження звітності навіть у форматі Google Sheets забезпечить системність, прозорість та гнучкість оцінювання результатів діяльності співробітників. Зокрема, управління отримає інструмент оперативного моніторингу, який не лише дозволить кількісно вимірювати результати, а й підсилить внутрішню мотивацію, дисципліну й відповідальність.

Проведений аналіз дав змогу зрозуміти, що є необхідність оптимізувати роботу Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності, щоб покращити комунікацію Запорізької ОВА, як органу державної влади у прифронтовому регіоні. Головними напрямами вдосконалення визначено впровадження єдиного механізму подання матеріалів, створення інтерактивного дашборду планування публікацій та запровадження системи оцінювання ефективності працівників (KPI).

Розробка системи Content Gate дозволить уніфікувати порядок подання інформації від департаментів, управлінь та громад до Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності ЗОВА, скоротити час її опрацювання, забезпечити повноту та достовірність даних.

Впровадження єдиного дашборду забезпечить цифрову координацію публікації матеріалів, дозволить контролювати статус підготовки публікацій у реальному часі та відстежувати навантаження на співробітників Департаменту.

Створення внутрішньої KPI-моделі сприятиме формування прозорої системи мотивації та підзвітності, де оцінюється не кількість публікацій, а змістовна складність і якість підготовки матеріалів. На початковому етапі доцільним є застосування звітів у форматі Google Sheets, з подальшою інтеграцією у дашборд.

Інформаційна діяльність Запорізької обласної військової адміністрації демонструє чітко сформовану, інституційно та нормативно вмотивовану модель комунікації за яку відповідає Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності. Навіть за умов наближеності фронту та певних обмежень, збережено регламентність та підзвітність процесів від планування до моніторингу публікацій після оприлюднення.

Контент-практики Запорізької ОВА орієнтовані щоденне оперативне та прозоре інформування, тематичні публікації про програми соціальної підтримки та брифінги керівництва. Організаційний механізм підготовки власних публікацій має цикл, що складається з дев’яти етапів, що включають обов’язкове узгодження публікації перед її поширенням.

Було сформовано пропозиції щодо оптимізації роботи Департаменту внутрішньої політики та інформаційної діяльності, щоб покращити комунікацію Запорізької ОВА, як органу державної влади у прифронтовому регіоні. Було запропоновано започаткувати систему Content Gate, для впровадження єдиного механізму подання матеріалів, створити інтерактивний дашборд планування публікацій та запровадити системи оцінювання ефективності працівників (KPI).

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дозволило встановити, що сучасна інформаційна діяльність органів державної влади в Україні, зокрема у регіонах, де ведуться або велися бойові дії, сформувалася як синтез бізнес-комунікаційних практик та інструментів публічного управління. Еволюція наукової думки пройшла шлях від інформатизації діяльності органів влади до управлінської оперативності та підтвердила, що інформація стала ключовим ресурсом держави в умовах війни.

Уточнення базових понять дослідження дало змогу сформувати цілісний концептуальний фрейм:

– інформація – будь-які відомості та/або дані здатні зберігатися на матеріальних або електронних носіях та які можуть бути об’єктом збору, обробки, зберігання та поширення органами державної влади;

– комунікація – процес передавання, обміну й зворотного отримання інформації між автономними суб’єктами (особами, органами, спільнотами), спрямований на перетворення індивідуального знання на спільне, із визначеними каналами, форматом та зворотнім зв’язком;

– орган державної влади – суб’єкт публічного права, незалежно від наявності статусу юридичної особи, якому законом надано повноваження від імені держави здійснювати владні управлінські функції не території всієї України або окремої адміністративно-територіальної одиниці;

– прифронтові території – адміністративно-територіальні одиниці, які відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 1364 віднесені до «територій, на яких ведуться (велися) бойові дії».

Методологічний комплекс, побудований на принципах історичності, системності та діалектики, а також використання контент-аналізу й case-study, забезпечив глибинне виявлення тенденцій, моделей і практик інформаційної діяльності в прифронтових регіонах.

Протягом дослідження було визначено, що сутність комунікації полягає в тому, що вона є багаторівневим і системним процесом, який охоплює як обмін інформацією, так і взаємодію між людьми, організаціями та інституціями для

створення спільного розуміння, налагодження довіри та забезпечення ефективної взаємодії між суб'єктами соціального та управлінського процесу.

Встановлено, що сутність інформаційної діяльності органів державної влади полягає у внутрішній узгодженості та взаємозалежності процесу та його здатності виконувати ключові функції державного управління і умовах наближення до лінії фронту. Її змістом є забезпечення достовірності, актуальності та аналітичності даних, а також підтримання інформаційної стабільності та позитивного іміджу органів влади.

Зокрема, що інформаційна діяльність реалізується у різних формах – від офіційних вебресурсів і соціальних мереж до публічних заходів та цифрових сервісів. Її ефективність визначається дотриманням принципів відкритості, достовірності, законності, своєчасності й захисту персональних даних. Комплекс функцій – інтеграційної, комунікативної, інструментальної, пізнавальної та організаційно-технологічної – забезпечує повноцінне виконання інформаційної ролі держави.

Важливим результатом стало підтвердження наявності двох законодавчо визначених механізмів інформаційної діяльності:

– систематичне оприлюднення інформації;

– надання інформації за запитами.

Проведене case-study Запорізької обласної військової адміністрації довело, що в прифронтовому регіоні сформувалася ефективна, інституційно закріплена система комунікації, яку забезпечує Департамент внутрішньої політики та інформаційної діяльності. Попри безпекові обмеження, збережено плановість, чіткість регламентів та контроль якості – від підготовки матеріалу до моніторингу після публікації. Цикл створення контенту, що складається з дев'яти етапів, забезпечує системність, узгодженість і оперативність.

У межах дослідження були сформовані пропозиції щодо оптимізації роботи органу влади. Запропоновано:

впровадити систему Content Gate, що дозволить уніфікувати порядок подання інформації від департаментів, управлінь та громад до Департаменту

внутрішньої політики та інформаційної діяльності ЗОВА, скоротити час її опрацювання, забезпечити повноту та достовірність даних.

створити єдиний дашборд, що забезпечить цифрову координацію публікації матеріалів, дозволить контролювати статус підготовки публікацій у реальному часі та відстежувати навантаження на співробітників Департаменту.

запровадити внутрішню KPI-моделі, що сприятиме формування прозорої системи мотивації та підзвітності, де оцінюється не кількість публікацій, а змістовна складність і якість підготовки матеріалів.

Ці рішення спрямовані на підвищення прозорості, стандартизації, швидкості взаємодії та управлінської результативності, як одного з ключових елементів боротьби з дезінформацією в умовах повномасштабної війни органу державної влади.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрійчук Т. Принцип прозорості комунікації органів державної влади з населенням: понятійно-концептуальне бачення. *Вісник книжкової палати*. 2009. Т. 4. С. 48–51.

2. Арістова І. Державна інформаційна політика та її реалізація в діяльності органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади : автореф. дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. Харків, 2002. 39 с. URL: https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/59f054c6-16fc-4592-a75b-17ea8e9c6d8d/content (дата звернення: 27.08.2025).

3. Бажинова О. А. Механізми комунікації влади та громадськості в умовах глобалізації. *Вісник Національного університету Юридична академія України імені Ярослава Мудрого*. 2014. Філософія, філософія права, політологія, соціологія. С. 335–338.

4. Баровська А. Комунікативний і комунікаційний: обсяг та межі понять. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2016. № 15. С. 45–155. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=apgnd_2016_15_19 (дата звернення: 06.11.2025).

5. Бескровний В. П. Ефективна комунікація між органами державної влади та громадськістю в умовах децентралізації : автореф. кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня «магістр». Миколаїв, 202. 107 с.

6. Бєляков К. Інформація в праві: теорія і практика : монографія. Київ : ДНДІ М-ва внутріш. справ України., 2006. 116 с.

7. Божук Л., Курченко Т. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування в україні. *Scientific practice: modern and classical research methods*. 2023. С. 73–36. URL: https://archive.logos-

science.com/index.php/conference-proceedings/article/view/1397/1428 (дата звернення: 07.09.2025).

8. Борисенко О. П., Чернокалова О. Комунікація як інструмент державного управління: сучасні тенденції. 2020.

9. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень :. Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2016. 260 с. URL: http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/2558/1/Пос_бник%20МОНД%2008-04%20(1).pdf

10. Вакула В. Комунікація органів державної влади з громадськістю: складники та сучасні особливості реалізації. *Актуальні питання інформаційної діяльності: теорії та інновації* : зб. матеріалів X Міжнар. наук.-практ. конф., Одеса, 2025. С. 207–212.

11. Вировий С. І. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. *Ефективність державного управління*. 2014. № 39. С. 201–206.

12. Войт Б. Сутність комунікацій підприємства та їх роль у процесі управління ним. *Бізнесінформ*. 2023. Т. 3, № 542. С. 166–171. URL: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-3-166-171 (дата звернення: 04.10.2025).

13. Волощук Р., Антонова С., Дьякова Н. Інформаційне забезпечення та інформаційна діяльність органів державної виконавчої влади. *Bulletin National University of Water and Environmental Engineering*. 2023. Т. 4, № 104. С. 87–95. URL: https://doi.org/10.31713/ve420237 (дата звернення: 01.11.2025).

14. Горбата Л. Інформаційна відкритість як принцип діяльності органів публічної влади. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. ДЕРЖ. УПР., № 3. С. 125–129. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/3_2018/28.pdf.

15. Деякі питання формування переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією : Постанова Каб. Міністрів України від 06.12.2022 № 1364 : станом на 16 січ.

2025 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1364-2022-п#Text (дата звернення: 05.08.2025).

16. Дєгтяр О. Інформаційно-аналітичне забезпечення прийняття управлінських рішень у діяльності органів державної влади. *Теорія та практика державного управління*. 2013. Розвиток системи держ. упр. в Україні, № 3 (42). URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Tpdu_2013_3_7.pdf.

17. Джаін Прадіп К. Обґрунтування чинників впливу на рівень комунікативної взаємодії органів публічного управління. *Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. № 3. С. 46–52. URL: https://doi.org/10.32851/tnv-pub.2022.3.6 (дата звернення: 01.11.2025).

18. Дмитренко К. Юрґен Габермас: від рефлексії до комунікації. *Магістеріум*. 2012. Історико-філос. студії, № 47. С. 38–45. URL: https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/1559bde5-de3f-425f-b94c-eb12651a5d90/content (дата звернення: 10.10.2025).

19. Дорогих С. О. Сутність та визначення понять «інформаційна діяльність» та «інформаційна діяльність органів влади». *Інформація і право*. 2013. Т. 3, № 9. С. 74–82.

20. Драчов Є. Сутність та функції комунікації в системі державного управління. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. 2014. Серія «Упр.», № 3. С. 159–167.

21. Дяченко Н. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. *Публічне адміністрування: теорія та практика*. 2013. Т. 2.

22. Етимологічний словник української мови / ред. О. Мельничук. 2-ге вид. Київ : Наук. думка, 1985.

23. Запорізька обласна військова адміністрація. *Telegram*. URL: https://t.me/zoda_gov_ua (дата звернення: 23.10.2025).

24. Запорізька обласна військова адміністрація. *WhatsApp.com*. URL: https://whatsapp.com/channel/0029VarR8REBfxoBeSNyZ737 (дата звернення: 23.10.2025).

25. Запорізька обласна державна адміністрація. *Facebook*. URL: https://www.facebook.com/zoda.gov.ua (дата звернення: 23.10.2025).

26. Запорізька обласна державна адміністрація. *Instagram*. URL: http://instagram.com/zoda.gov.ua (дата звернення: 23.10.2025).

27. Запорізька обласна державна адміністрація. *Офіційний сайт Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/ (дата звернення: 16.10.2025).

28. Казанжи З. Практичний посібник для працівників комунікаційних структур в органах влади / ред. Т. Романюк. Київ, 2016. URL: https://imi.org.ua/books/praktychnyj-posibnyk-dlya-pratsivnykiv-komunikatsijnyh-struktur-v-orhanah-vlady-i1910.

29. Карлова В. Впровадження концепції відкритого урядування в Україні як інструмент демократизації державного управління. *Відкрити очі*. 2017. URL: http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2017/03/blog-post.html (дата звернення: 09.10.2025).

30. Кириченко Г. Інформаційно-комунікаційні механізми як інновації в системі формування позитивного іміджу органів державної влади. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. 2019. Т. 6. С. 46–54. URL: https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.6/09 (дата звернення: 18.09.2025).

31. Кобиліна Ю. Сутність та завдання інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: публічне управління та адміністрування*. 2024. Т. 35, № 1. С. 101.
URL: https://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/1_2024/19.pdf (дата звернення: 11.08.2025).

32. Коваль Р. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів влади : автореф. дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата

наук з державного управління. Запоріжжя, 2008. 24 с. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNUCZUDU_2014_1_17 (дата звернення: 27.08.2025).

33. Конституція України : від 28.06.1996 № 254к/96-ВР : станом на 1 січ. 2020 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text (дата звернення: 30.10.2025).

34. Кравчук М. Громадський контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану. *Актуальні проблеми правознавства*. 2023. Т. 1, № 1. С. 42–46. URL: https://doi.org/10.35774/app2023.01.042 (дата звернення: 05.11.2025).

35. Кривенко В. Комунікація: поняття, сутність, зміст. *Науковий вісник ужгородського національного університету*. 2024. Т. 1, № 84. С. 71–77. URL: https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.1.9 (дата звернення: 05.08.2025).

36. Линьов К. Інформаційне забезпечення державного управління та державної служби : навч. посіб. Київ : Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка, 2016. 42 с.

37. Лопатченко І. Використання новітніх інструментів комунікації органів влади і громадськості. *Актуальні проблеми державного управління*. 2020. Т. 2, № 58.

38. Лущагіна Т. Комунікативна політика органів публічної влади під час війни. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2023. № 20. С. 471–491. URL: https://doi.org/10.34132/pard2023.20.09 (дата звернення: 06.11.2025).

39. Мазур В. Комунікації як механізм взаємодії державних органів влади та громадськості на регіональному рівні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2011. № 8. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=313 (дата звернення: 08.10.2025).

40. Макаренко Л. П. Правові засади взаємодії та комунікації вищих органів державної влади. *Гілея: науковий вісник*. 2016. Т. 107. С. 371–375.

41. Макеєва О. М., Літвінчук Б. С. Правова комунікація органів державної влади як засіб взаємодії в інформаційно-правовому

просторі. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2024. Серія: Право, № 81. С. 68–72.

42. Манакін В. Мова і міжкультурна комунікація : навч. посіб. Київ : ВЦ «Акад.», 2012. 288 с. URL: http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/handle/123456789/4269 (дата звернення: 08.10.2025).

43. Невальонний Є. О. Сутність комунікації як процесу у сфері управління. *Наука і оборона*. 2019. Т. 7, № 2. С. 35–38. URL: https://doi.org/10.33099/2618-1614-2019-7-2-35-38 (дата звернення: 15.10.2025).

44. Новини / «Діалог влади та бізнесу»: можливості для експортерів. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76474/dialog-vladi-ta-biznesu-mozhlivosti-dlya-eksporteriv.html (дата звернення: 30.10.2025).

45. Новини / «Школа офлайн – це стратегічний пріоритет»: дванадцята «підземна» школа в Запорізькій області зустріла учнів та гостей. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76412/shkola-oflayn--tse-strategichniy-prioritet-dvanadtsyata-pidzemna-shkola-v-zaporizkiy-oblasti-zustrila-uchniv-ta-gostey.html (дата звернення: 30.10.2025).

46. Новини / Впродовж тижня на Харківщині сапери ДСНС виявили та знешкодили понад 530 вибухонебезпечних предметів. *Харківська обласна державна адміністрація*. URL: https://kharkivoda.gov.ua/news/133164 (дата звернення: 29.10.2025).

47. Новини / Енергетична ситуація в Запорізькій області: обмеження споживання електроенергії стосуються лише промисловості та бізнесу. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76468/energetichna-situatsiya-v-zaporizkiy-oblasti-obmezhennya-spozhivannya-elektroenergiji-stosujutsya-lishe-promislovosti-ta-biznesu.html (дата звернення: 29.10.2025).

48. Новини / Крафтовий бізнес як нова течія: поради експертів та досвід запорізьких підприємців. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76333/kraftoviy-biznes-yak-nova-techiya-poradi-ekspertiv-ta-dosvid-zaporizkih-pidprijemtsiv.html (дата звернення: 30.10.2025).

49. Новини / Медична допомога стане ближчою до людей: у Запоріжжі реконструюють амбулаторію у Бородинському мікрорайоні. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76380/medichna-dopomoga-stane-blizhchoju-do-ljudey-u-zaporizhzhi-rekonstrujujut-ambulatoriju-u-borodinskomu-mikrorayoni.html (дата звернення: 29.10.2025).

50. Новини / На Алеї пам’яті полеглих Героїв відкрили чотири нові стенди: Запорізька область вшановує загиблих Захисників і Захисниць. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76294/na-aleji-pamyati-poleglih-gerojiv-vidkrili-chotiri-novi-stendi-zaporizka-oblast-vshanovuje-zagiblih-zahisnikiv-i-zahisnits.html (дата звернення: 29.10.2025).

51. Новини / На Харківщині за тиждень виявили та знищили майже 1700 вибухонебезпечних предметів. *Харківська обласна державна адміністрація*. URL: https://kharkivoda.gov.ua/news/133128 (дата звернення: 30.10.2025).

52. Новини / Олег Синєгубов – про ситуацію на Харківщині станом на 15 жовтня. *Харківська обласна державна адміністрація*. URL: https://kharkivoda.gov.ua/news/133181 (дата звернення: 29.10.2025).

53. Новини / Підтримка ВПО та вразливих категорій населення: Міністр соціальної політики, сім’ї та єдності – із робочою поїздкою в Запорізькій області. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76472/pidtrimka-vpo-ta-vrazlivih-kategoriy-naselennya-ministr-sotsialnoji-politiki,-simji-ta-jednosti--iz-robochoju-pojizdkoju-v-zaporizkiy-oblasti.html (дата звернення: 29.10.2025).

54. Новини / Радіаційний фон в контрольних точках Запорізької області на 29.10.2025. *Запорізька обласна державна адміністрація*.

URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76661/radiatsiyniy-fon-v-kontrolnih-tochkah-zaporizkoji-oblasti-na-29.10.2025.html (дата звернення: 29.10.2025).

55. Новини / Упродовж доби окупанти завдали 740 ударів по 19 населених пунктах Запорізької області. *Запорізька обласна державна адміністрація*. URL: https://www.zoda.gov.ua/news/76588/uprodovzh-dobi-okupanti-zavdali-740-udariv-po-19-naselenih-punktah-zaporizkoji-oblasti.html (дата звернення: 29.10.2025).

56. Новини / Харківська ОВА сприяє в розмінуванні сільгоспземель регіону. *Харківська обласна державна адміністрація*. URL: https://kharkivoda.gov.ua/news/133107.

57. Подорван А. Ф. Принцип зворотного зв'язку як основа комунікацій органів державної влади з громадськістю. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2015. Т. 2. С. 291–297.

58. Попроцький О. Формування громадської думки: механізми державного регулювання інформаційних потоків : автореф. дис. канд. наук з держ. управління. Київ, 2009.

59. Почепцов Г. Теорія комунікації. Київ : «Ваклер», 2001. 656 с.

60. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI : станом на 8 жовт. 2023 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text (дата звернення: 04.08.2025).

61. Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією : Наказ М-ва розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376 : станом на 25 лип. 2025 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0380-25#Text (дата звернення: 05.08.2025).

62. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII : станом на 14 черв. 2025 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text (дата звернення: 04.08.2025).

63. Про медіа : Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX : станом на 1 січ. 2025 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text (дата звернення: 04.08.2025).

64. Про науково-технічну інформацію : Закон України від 25.06.1993 № 3322-XII : станом на 19 квіт. 2014 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3322-12#Text (дата звернення: 04.08.2025).

65. Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади : Постанова Каб. Міністрів України від 04.01.2002 № 3 : станом на 24 верес. 2024 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3-2002-п#Text (дата звернення: 22.10.2025).

66. Пугач А. Сутність процесу інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади в Україні. *Державне управління*. 2010. Удоскон. та розвиток, № 8. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2010_8_6 (дата звернення: 16.10.2025).

67. Равлюк А. Г. Зміст поняття органу державної влади. *Актуальні проблеми держави і права*. 2020. № 84. URL: https://doi.org/10.32837/apdp.v0i84.150 (дата звернення: 28.09.2025).

68. Решетов О., Стежко З. Класична теорія розвитку. діалектика. *Наукові записки*. 2013. № 13. С. 156–159. URL: https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/1b46d81c-077a-45a0-a944-4b2e34d62ed9/content (дата звернення: 09.10.2025).

69. Різун В. Начерки до методології досліджень соціальних комунікацій. *Наукова сторінка професора Володимира Різуна, Інститут журналістики*. 2011.

70. Романенко Є. О. Державно-управлінська комунікація як механізм реалізації державної політики. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2013. № 2.

71. Сухорукова А. Трансформація сучасного поняття «державні органи влади». Сучасна українська політика. Політики і політологи про неї. Київ ; Миколаїв : Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2008. Вип. 13. 302 с.

72. Танчинець М. М. «Поняття, зміст та види інформаційної діяльності органів публічної влади України.». *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. Серія: Право, № 39 (2). С. 31–35.

73. Тернопільська З. Теоретичні основи інформаційного забезпечення управління ораганів виконавчої влади. *Інноваційні підходи до розвитку технологій та економіки IADTE*, м. Свалява, 27 черв. 2024 р. Свалява, 2024. С. 324–326. URL: https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/51917/3/iadte%20-%20збірник_.pdf#page=326.

74. Ткач І.В. Поняття органу державної влади у контексті статей 1173–1175 Цивільного кодексу України. Вісник Академії адвокатури України. 2013. Число 2. С. 18–23.

75. Тлумачний словник філософських термінів. Львів : Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2009. 264 с.

76. Харківська обласна державна адміністрація. URL: https://kharkivoda.gov.ua/ (дата звернення: 08.10.2025).

77. Хвилина мовчання. *Facebook / Сторінка Запорізької ОДА*. URL: https://www.facebook.com/reel/1164382332289898 (дата звернення: 30.10.2025).

78. Castells D. M. The rise of the network society. 1996. 625 с. URL: https://memotef.web.uniroma1.it/sites/default/files/file%20lezioni/Manuel%20Castells%20-%20The%20Rise%20of%20the%20Network%20Society,%20With%20a%20New%20Preface_%20Volume%20I_%20The%20Information%20Age_%20Economy,%20Society,%20and%20Culture%20(Information%20Age%20Series)%20(2010,%20Wiley-Blackwell)%20-%20libgen.lc_.pdf (дата звернення: 08.10.2025).

79. Etzioni A. The active society. The Free Press, 1968. 85 p.

80. Fedorov I. «Залізні» крила на Запорізький фронт!. *Facebook*. URL: https://www.facebook.com/reel/799734156361668 (дата звернення: 30.10.2025).

81. Fedorov I. Запорізька область. Підсумки тижня. *Facebook*. URL: https://www.facebook.com/reel/808566141555637 (дата звернення: 30.10.2025).

82. Gavkalova N., Hryshyna V., Pradeep Kumar J. ANALYSIS OF THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN PUBLIC ADMINISTRATION. *Public Administration and Law Review*. 2022. T. 2, № 10. C. 22–37.

83. Harrison S., Moloney K. Comparing two public relations pioneers: american ivy lee and british john elliot. *Public relations review*. 2004. Vol. 30. P. 205–215.

84. Koval Y. PECULIARITIES OF INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT IN DECISION-MAKING WITHIN GOVERNMENT BODIES. *Public Administration and Law Review*. 2024. № 3(19). C. 4–16. URL: https://doi.org/10.36690/2674-5216-2024-3-4-16 (дата звернення: 01.11.2025).

85. Morse S. An awakening on wall street. *American magazine*. 1906. No. 62.

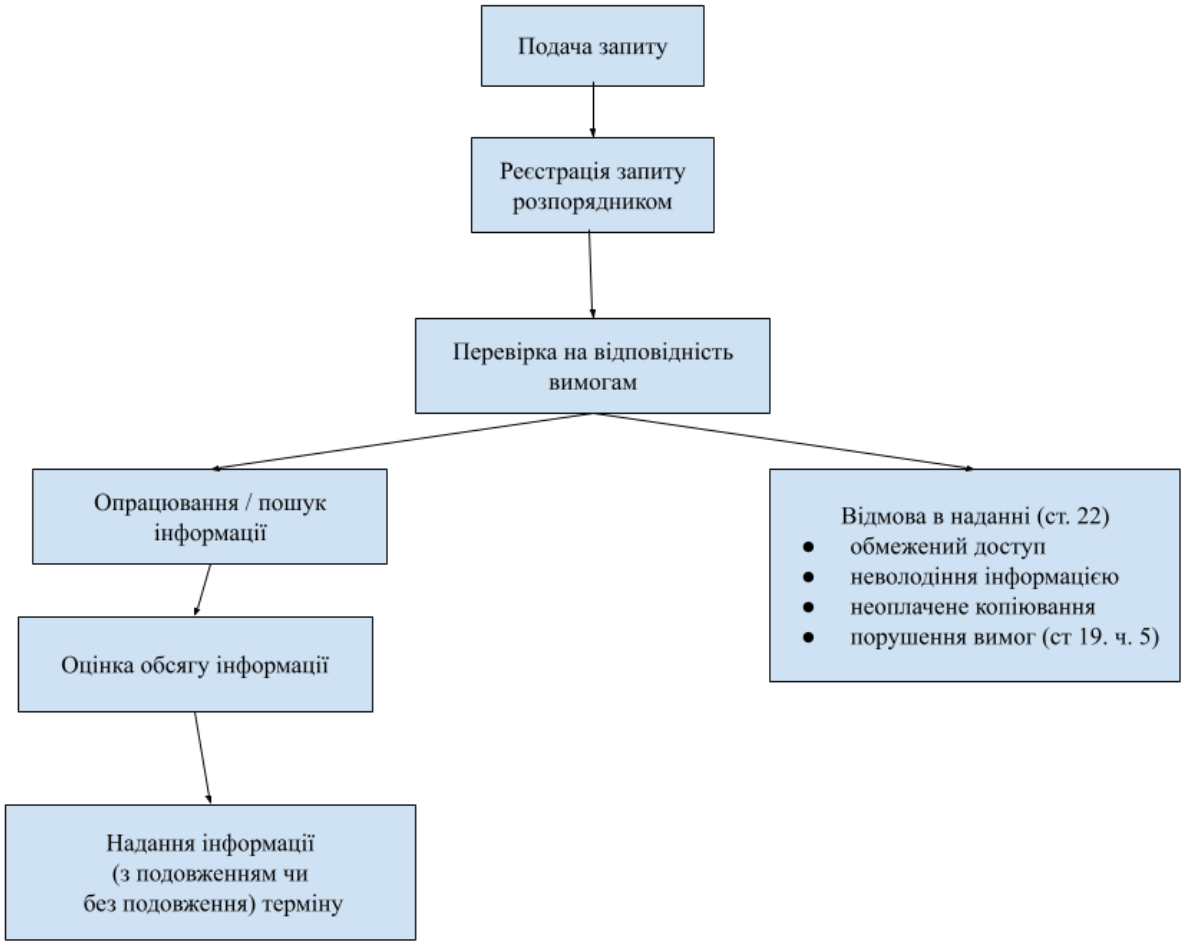
86. Reynolds B., Seeger M. W. Crisis and Emergency Risk Communication as an Integrative Model. *Journal of Health*. 2005. Communication, no. 10(1). P. 43–55.

87. Uliutina O. Information and communication technologies legislation for self-government bodies. *Law. Human. Environment*. URL: https://doi.org/10.31548/law/4.2023.66 (дата звернення: 01.11.2025).

ДОДАТКИ

Додаток А

СХЕМА ПОДАННЯ ЗАПИТУ НА ІНФОРМАЦІЮ

Додаток Б

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ДЕПАРТАМЕНТУ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОВА

Додаток В

ФОРМА (ПРИКЛАД) ЩОДЕННОГО ЗВІТУ СПІВРОБІТНИКА ДЕПАРТАМЕНТУ

Звіт Селін за 13.05.2025

1.Чергування на публікації у соціальних мережах

2.Домедична допомога у школі «Перспектива» (Reels)

3.Відновлення будинку по Соборному 44 (Reels)

4. Відновлення будинку по Соборному 44 (текст+відео з монтажером)

5. «Підземна» школа №4 (Reels)

7.Тези для виїзду начальника ОВА на промисловий центр

8.Соц стипендія – Уряд (рерайт публікації)

9.Хвилина мовчання «Перспектива» (текст+відео з монтажером)

10.Адаптивний спорт – Стрільба з луку (текст)

Додаток Г

ФОРМА (ПРИКЛАД) РАНКОВОГО ЗВЕДЕННЯ ЩОДО ОПЕРАТИВНОЇ СИТУАЦІЇ В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ [55]

16 людей у Запоріжжі та ще одна людина у Запорізькому районі дістали поранень внаслідок ворожих обстрілів

Упродовж доби окупанти завдали 740 ударів по 19 населених пунктах Запорізької області.

Війська рф здійснили 10 авіаційних ударів по Веселянці, Приморському, Гуляйполю, Рівнопіллю, Малинівці, Залізничному та Успенівці.

496 БпЛА різної модифікації (переважно FPV) атакували Запоріжжя, Малокатеринівку, Лежине, Червонодніпровку, Біленьке, Приморське, Степове, Лук'янівське, Гуляйполе, Таврійське, Новоданилівку, Малу Токмачку та Чарівне.

3 обстріли з РСЗВ завдано по території Полтавки, Успенівки та Малинівки.

231 артилерійський удар нанесено по території Приморського, Степового, Гуляйполя, Новоданилівки, Малої Токмачки та Чарівного.

Надійшло 313 повідомлень про пошкодження житла, автівок та об'єктів інфраструктури.

Додаток Д

ТЕМАТИЧНИЙ РОЗПОДІЛ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОВА

№	Тематичний напрям	Кількість публікацій	Частка від обсягу популярних тем	Основна комунікаційна мета
1	Ветеранська політика, вшанування Захисників і Захисниць	18	30%	Утвердження національної пам'яті, підтримка морального духу, висвітлення державних та місцевих ініціатив у сфері ветеранської політики
2	Освіта, безпечні освітні середовища	12	20%	Демонстрація стійкості системи освіти, популяризація офлайн-навчання, повернення сімей з дітьми в регіон
3	Культура та гуманітарні ініціатив	11	18%	Підтримка культурної ідентичності, психологічна реабілітація через мистецтво
4	Соціальна підтримка, безбар’єрність, ВПО	9	15%	Інформування про соціальні програми, гуманітарні ініціативи та доступ до послуг
5	Офіційні брифінги	6	10%	Забезпечення прозорості управлінських рішень
6	«Діалог влади та бізнесу»	4	7%	Підтримка підприємництва, роз'яснення програм

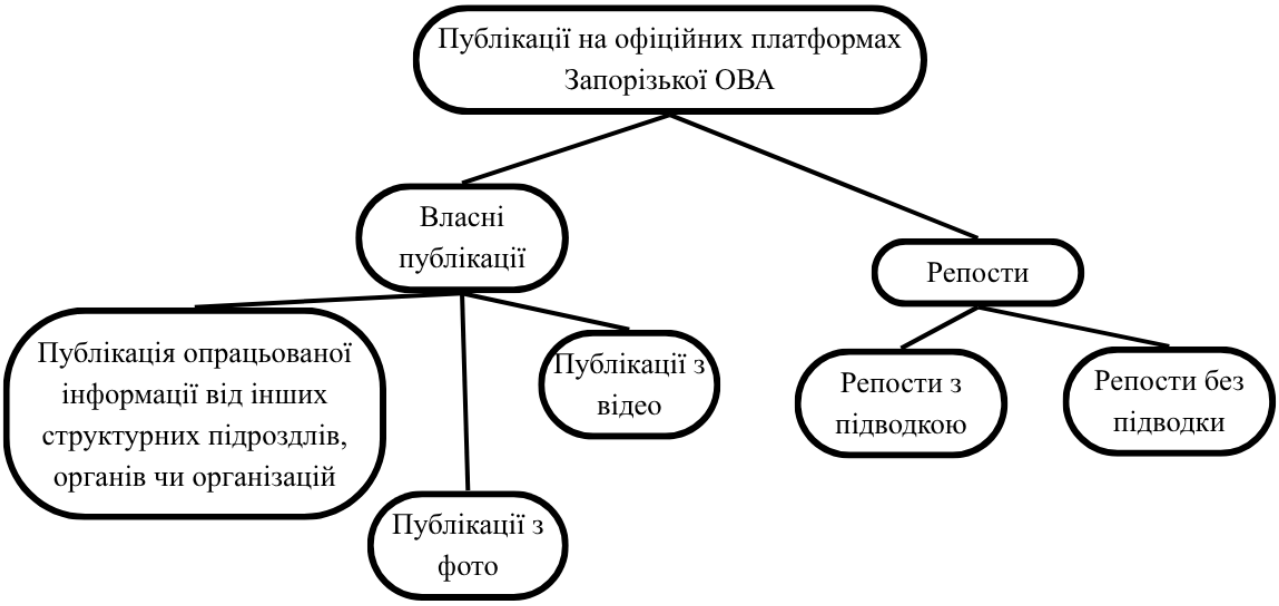
Додаток Е

ПОРІВНЯННЯ КЛЮЧОВИХ ТЕМ ПУБЛІКАЦІЙ ЗАПОРІЗЬКОЇ ТА ХАРКІВСЬКОЇ ОВА

№	Тематика	Кількість публікацій	
		Запорізька ОВА	Харківська ОВА
1	Ветеранська політика	18	10
2	Освіта	12	4
3	Культура	11	
4	ВПО і соціальна політика	9	8
5	Енергетика й брифінги посадових осіб	6	3
6	Бізнес і розвиток	4	4
7	Радіаційний фон	15	
8	Розмінування		15

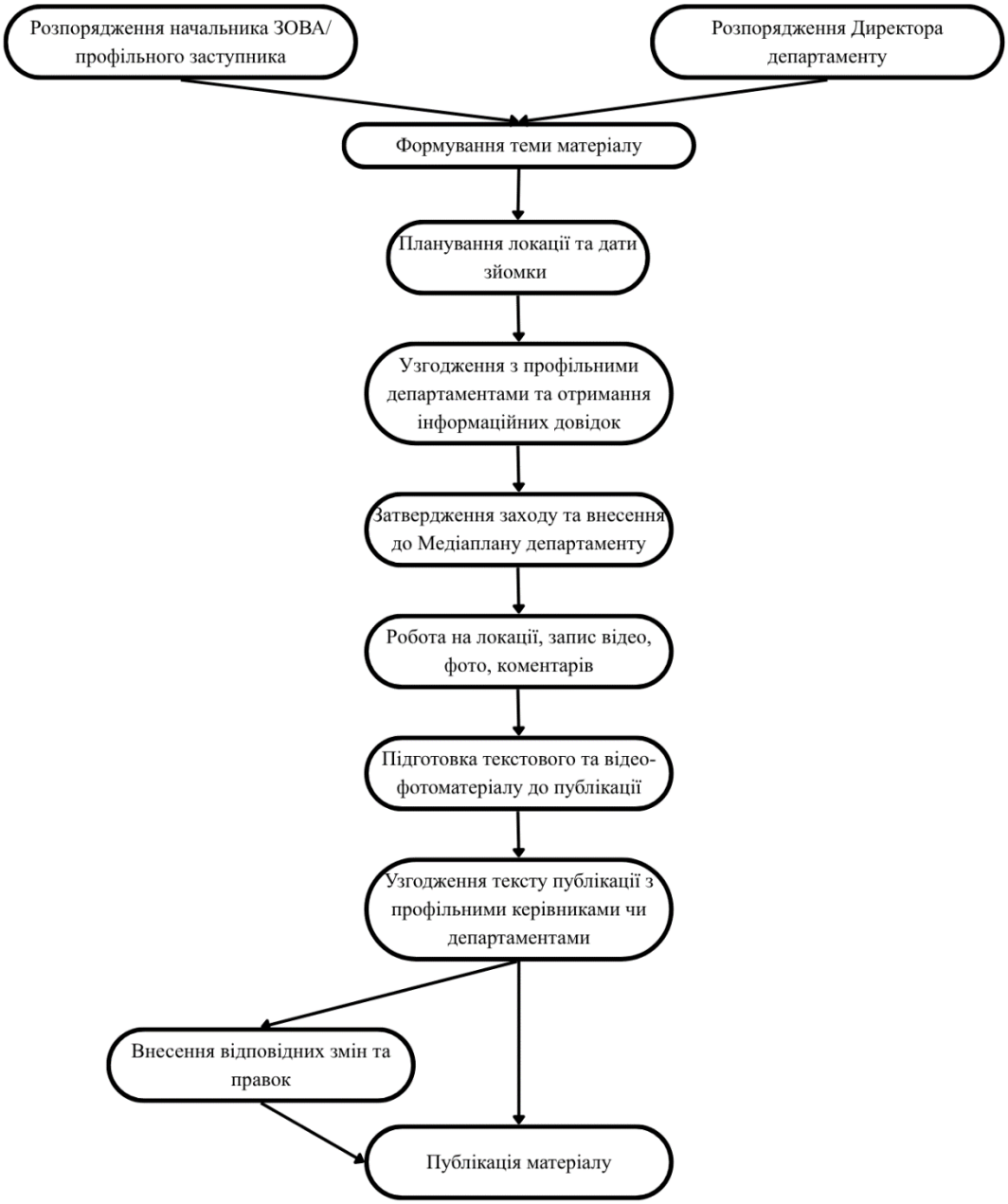
Додаток Ж

СХЕМА КЛАСФІКАЦІЇ МАТЕРІАЛІВ, ЩО ПУБЛІКУЄТЬСЯ НА СТОРІНКАХ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОВА

Додаток З

СХЕМА ПІДГОТОВКИ ВЛАСНИХ МАТЕРІАЛІВ ДО ПУБЛІКАЦІЇ

Додаток И

ПРИКЛАД ФОРМИ МЕДІАПЛАНУ ДЕПАРТАМЕНТУ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗОВА

Час	Назва заходу	Місце проведення (адреса)	Присутні посадовці	Відповідальні за організацію заходу	Виконавці від департаменту	Форма висвітлення	Посилання на фото/відео	Публікація
1 жовтня - середа								
8:55	Покладання квітів до Дня Захисників та Захисниць на Алеї памяті загиблих Героїв + відкриття ще 4 нових стендів з іменами загиблих (публікуємо орієнтовно о 09:30)	Алея пам’яті. Виїзд о 8:20	Іван Федоров, Регіна Харченко	**Управління з питань ветеранської політики**	**ПІБ, ПІБ , ПІБ**	**ПІБ (фото оперативно) ПІБ (рілз+текст) ПІБ (відео)**		

Додаток К

ПРИКЛАД ФОРМИ АКРЕДИТАЦІЇ НА ЗАХІД ДЛЯ ЗМІ

До уваги представників медіа!

Запрошуємо на брифінг про **зміни у програмі «Власна справа» щодо грантів на креативну індустрію та дитячі простори. Також поговоримо про зміни у законодавстві стосовно компенсацій за працевлаштування ВПО.**

Дата: 22.10.2025

Час: 10:00

Спікер: директорка Запорізького обласного центру зайнятості Зінаїда Бойко

Місце проведення буде повідомлено журналістам після завершення акредитації, яка триватиме до 08:00 22.10.2025 за посиланням:

Запрошуємо до участі та висвітлення!

Реєстрація відбувається через Google Forms з наступними запитаннями:

- ПІБ;
- Медіа;
- Посада;
- Телефон;
- Питання, на яке хочете отримати відповідь.

Додаток Л

МЕХАНІЗМ РОБОТИ CONTENT GATE ДЕПАРАТМЕНТУ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА ІНФОРМАЦІНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗОВА

№	Етап	Дія	Відповідальний	Термін виконання
1	Подання матеріалу	Заповнення стандартизованої форми	Представник департаменту/управління	Не пізніше 2 днів після заходу
2	Автоматична реєстрація	Система фіксує дату, джерело та статусу	Система (наприклад Google Sheets)	Одразу
3	Первинна перевірка	Перевірка наявності обов'язкових елементів (цитати, фото, опис)	Відділ інформаційного супроводу та зв'язків зі ЗМІ	Протягом 4 годин
4	Уточнення та узгодження	Уточнення деталей (за потреби) з відповідальними особами	Відділ інформаційного супроводу та зв'язків зі ЗМІ	До 1 робочого дня
5	Підготовка до публікації	Редакційне опрацювання, брендування, узгодження з профільним департаментом	Співробітники управління інформаційної діяльності	До 48 годин
6	Публікація	Публікація матеріалу та долучення гіперпосилання у систему	Співробітники управління інформаційної діяльності	Після узгодження, з дотриманням безпекових часових вимог

Додаток М

ПРИКЛАД ФОРМИ ДЛЯ CONTENT GATE ДЕПАРАТМЕНТУ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА ІНФОРМАЦІНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗОВА

№	Поле	Призначення
1	Повна назва структурного підрозділу/департаменту/громади	Ідентифікація джерела інформації
2	ПІБ та посада контактної особи	Фіксація персональної відповідальності
3	Контактний номер телефону	Для оперативного уточнення деталей
4	Назва та інформація про подію	Узагальнення суті, мети та ключових результатів
5	Узгоджена цитата керівника/ посадової особи	Офіційна позиція/коментар
6	Узгоджена цитата учасника/ків заходу (із зазначенням ПІБ та посади)	Підсилення достовірності матеріалу.
7	Посилання на фото- відео- матеріали	Доступ до ілюстративного контенту

Додаток Н

МЕХАНІЗМ РОБОТИ ДАШБОРДУ ДЛЯ ПЛАНУВАННЯ ПУБЛІКАЦІЙ

№	Етап	Опис	Відповідальний	Інструмент/ Поле дашборду
1	Ініціація публікації	Створення картки у дашборді з коротким описом теми	Начальник управління/редактор	«Тема» «Джерело», «Форма висвітлення»
2	Прив’язка до матеріалу	Автоматичне або ручне додавання гіперпосилання на форму наданого матеріалу	Співробітник відділу інформаційно-технічного забезпечення.	«Посилання контент-гейт»
3	Призначення виконавця	Визначення відповідальних за підготовку тексту, відео та фото	Директор департаменту, начальник управління	«Відповідальний виконавець»
4	Узгодження термінів	Встановлення запланованої дати публікації	Директор департаменту, начальник управління	«Дата публікації»
5	Опрацювання матеріалу	Зміна статусу «В роботі»	Виконавець	«Статус публікації»
6	Узгодження з профільними департаментами	Узгодження з профільними департаментами	Редактор	«Погодження»
7	Публікація матеріалу	Зміна статусу на «Опубліковано», додавання посилання на сайт і соціальні мережі	Черговий на публікації	«Посилання на опублікований матеріал»

Додаток Н

МАКЕТ ТАБЛИЦІ ЄДИНОГО ДАШБОРДУ

№	Тема / Назва публікації	Джерело (департамент / громада)	Дата події	Запланована дата публікації	Відповідальний виконавець	Статус підготовки	Посилання на папку з текстом/матеріалами	Посилання на опублікований матеріал
1	«Пам’ятаємо Героїв»: відкриття стендів на Алеї пам’яті	Управління з питань ветеранської політики	03.10.2025	03.10.2025	ПІБ	Погоджено	форма	посилання

Додаток О

ПРОПОЗИЦІЯ ЩОДО ОЦІНЮВАННЯ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ

№	Вид підготовленого матеріалу	Умовна оцінка KPI
1	Рерайт публікації або листа	0,5
2	Написання тексту за інформацією	1
3	Написання тез виступу/вітального слова	2
4	Текст (виїзд на локацію)	4
5	Текст та підготовка відео (виїзд на локацію)	6
6	Фото та обробка (виїзд на локацію)	4
7	Зйомка та монтаж відео (виїзд на локацію)	4
8	Зйомка та монтаж Reels (виїзд на локацію)	4
9	Підготовка відеоролика/промо для форуму	5
10	Текст, підготовка відео/Reels та підготовка матеріалів для міжнародних ЗМІ про наслідки обстрілу (виїзд на локацію)	10
11	Чергування на соцмережах	4

Додаток П

ПРИКЛАД ЗВЕДЕНОЇ СТАТИСТИЧНОЇ ТАБЛИЦІ ДЛЯ ОЦІНКИ KPI

ПІБ	Кількість публікацій	Сумарний KPI	Середній показник	Рівень ефективності
Селін А.С.	22	65	2,95	Високий
			Сумарний KPI/ Кількість публікацій	

Додаток Р

ПРИКЛАД АРКУШУ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗВІТУ ДЛЯ ОЦІНКИ KPI

№	Дата	Назва матеріалу	Тип роботи	Бали	Посилання на публікацію
1	03.10.2025	«Пам’ятаємо Героїв»: відкриття стендів на Алеї Пам’яті	Текст із фото та Reels	8	посилання

Декларація
академічної доброчесності
здобувача ступеня вищої освіти ЗНУ

Я, Селін Артем Станіславович, студент 2 курсу, форма навчання денна, факультет соціології та управління, спеціальність «публічне управління та адміністрування» освітньо-професійна програма «публічне управління та адміністрування», адреса електронної пошти artemst.selin@gmail.com,

– підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота на тему «Інформаційна діяльність органів державної влади у регіонах, де ведуться (велися) бойові дії» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлений;

– заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

– згоден на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата_____ Підпис_____ ПІБ (студент) Селін А.С.

Дата_____ Підпис_____ ПІБ (науковий керівник) Краснокутський О.В.